

உ
கடவுள் துணை.

நீதி நூல்.

தஞ்சாவூர் ஜில்லா மாகாணத்தாலாகா முன்சீப்

மகா கணநதங்கிய

ம-ந-ந-ஸ்ரீ

ச. வேதநாயகம் பிள்ளையவர்களால்

இயற்றியது.

சென்னை, மண்ணாடி,

P. R. அப்பாதுரை முதலியாரவர்களது

சரவணபவ அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இதன் விலை]

1927.

[அனா 8.

PRINTED AT THE
SARAVANABAVA PRESS,
MANNADY, MADRAS.

இல்லறசாரசங்கிரகம்.

பெருவதற்கரிய மானிடதேகத்தைப் பெற்ற ஒவ்வொரு வரும் அறம்பொருள் இன்பம்பலிடு என்னும் சதாவித புருஷார்த்தங்களையுஞ் சுலபமாய் அடையக்கூடியவழி இல்லற மொன்றே என்று சதி ஸ்மிருதி இதிகாச புராணங்களிலேச் சொல்லப்பட்டிருத்தலால், அவ் வில்வாழ்க்கையி னின்று ஸ்திரீ புருடர்கள் அனுசரித்துடக்கவேண்டிய ஒழுக்கம், ஆசாரம், தெயுபத்தி, ஆஸ்யதரிசனம், விரதம் முதலிய மனேக சந்கருமங்களையும் அவைகளையும் யனுஷ்டிக்க வேண்டிய கிரமங்களையும் அடற்றால் அடையும் பலாபலன்களையும், யாவரும் எளிதிலுணரும்படி யிகவும் தெள்ளிய செந்தமிழ் வசன ட்டையிங் அச்சிட்டிலிலைக்குத் தயாராக விருக்கின்றது இந்நூல் ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் இருக்க வேண்டியது அத்தியாவசிய மாகையால் இந்நூலைஒவ்வொருவரும் வாங்கி ஆணந்தித்துப் பிரபலப்படுத்தக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றனம்.

இதன் விலை அனா 0 10 0

விநாயகபராக்கிரமம்.

இதல் கல்வி கேள்விகளிற் சிறந்த சனதனவான் களுக்கு தெரிவிப்பதாவது:—இது வேதாகம புராணோகி காசங்களை யாதாரமாகக்கொண்டு தெளிவான தமிழ்நடையில் சர்வ தேவோத கிருஷ்டமான சிவ பராக்கிரமம் முதலிய அநேக அரியபெரிய நூல்களின் உரையாசிரியரான சைவ ஸ்ரீ ம. தி. பாறுகவியவர்களால் சமஸ்கிருத பாஷையினின்று தமிழில் அழகாக எழுதப்பட்டது. இதுகாறும் வெளிவரா தது, படிக்கப்பட்டிருக்க இனிமையையுத்தருவது, பார்ப்பதற்கு அழகிய 73-படங்களுடன் அச்சிட்டுள்ளது. விநாயகப் பெரு மான உலகரக்ஷணாததரயநறிய பராக்கிரமங்களை யறிதற்கு தக்கநூலிதுபேராய் ட்டொருவரும்வாங்கி வாசிக்கவேண்டு

மேன இதரசுமைத்துள்ளவிலை ரூபா 1 12 0

எமது விலாசம்:—சிவநேசன் அண்டு கோ.,

35 பாரிஸ் வெங்கடாசல அய்யர் தெருவு,

மண்ணடி போஸ்டு, சென்னை.

சுமங்கலி	5
சுமங்கலி	6
சுமங்கலி	7
சுமங்கலி	8
சுமங்கலி	9
சுமங்கலி	10
சுமங்கலி	11
சுமங்கலி	12
சுமங்கலி	13
சுமங்கலி	14
சுமங்கலி	15
சுமங்கலி	16
சுமங்கலி	17
சுமங்கலி	18
சுமங்கலி	19
சுமங்கலி	20
சுமங்கலி	21
சுமங்கலி	22
சுமங்கலி	23
சுமங்கலி	24
சுமங்கலி	25
சுமங்கலி	26
சுமங்கலி	27
சுமங்கலி	28
சுமங்கலி	29
சுமங்கலி	30
சுமங்கலி	31
சுமங்கலி	32
சுமங்கலி	33
சுமங்கலி	34
சுமங்கலி	35
சுமங்கலி	36
சுமங்கலி	37
சுமங்கலி	38
சுமங்கலி	39
சுமங்கலி	40
சுமங்கலி	41
சுமங்கலி	42
சுமங்கலி	43
சுமங்கலி	44
சுமங்கலி	45
சுமங்கலி	46
சுமங்கலி	47
சுமங்கலி	48
சுமங்கலி	49
சுமங்கலி	50
சுமங்கலி	51
சுமங்கலி	52
சுமங்கலி	53
சுமங்கலி	54
சுமங்கலி	55
சுமங்கலி	56
சுமங்கலி	57
சுமங்கலி	58
சுமங்கலி	59
சுமங்கலி	60
சுமங்கலி	61
சுமங்கலி	62
சுமங்கலி	63
சுமங்கலி	64
சுமங்கலி	65
சுமங்கலி	66
சுமங்கலி	67
சுமங்கலி	68
சுமங்கலி	69
சுமங்கலி	70
சுமங்கலி	71

சாற்றுக்கவிகள்.

பின்னுறநிறிவிப் பெற்றியின்வணங்கு
மைந்தருக்கனையார் மகிழ்ந்தாற்றுதலினை
யென்றுநூற்கற்பித் திடுதல்வளர்த்தன்
மற்றதன்பின்வைத் துற்றுழியுதவல்
கல்விபையாதவிற் காமருமாதரு
முனருமாறதன்பின் னுறவல்துறுத்திக்
கற்றோர்க்கன்றி மற்றோர்க்கியலா
தென்பதுதேதான்ற விருஞ்சகோதாரியல்
பன்புறவதன்பி னமைதரநாட்டி
யுடன்பிறந்தாரொழுக் குறுமில்லறத்திற்
கின்றியமையா தென்பதுதேதான்றக்
கிழவன்கிழத்தி யியலதன்பின்வைத்
தியலுறுகிழத்தி யியலுணர்ந்தார்க்கே
யவண்மறுதலையா மணங்கினடையுணர்
வருமதனாலது மற்றதன்பின்வைத்
திவ்வாரொழுகு மியல்புடையுயர்ந்தோர்
தாழ்ந்தோர்த்தாங்கலுந் தாழ்ந்தோருயர்ந்தோ
கடங்கியொழுகலு மறனெனவதன்பின்
னென்றன்பின்ன ரொன்றுநிறுவி
யடங்கியொழுகுநகர்க் ககலும்பொய்மை
பொய்நின்றகலப் போமேகளவும்
களவுநீங்கக் கைவிடுங்கொலையுங்
கொலையதுதொலையக் குலைதருமதுவு
மதுக்குடியகல மாறுஞ்சுதுஞ்
சூதுநீங்கப்பரி தானந்தொலையும்
பரிதானமகலப் படும்புறங்கூறலும்
புறங்கூறலொழிபப் போம்பெரிபோரைத்
தூற்றலும்கூற்றத் தொலையுமுலோபமு

சாற்றுக்கவிகள்.

முலோபநீங்க வொழியுஞ்சோம்பலுஞ்
 சோம்பனீங்கத் தொலைநுஞ்சினமுஞ்
 சினமதுதீரச் சிதையும்பொறுமையு
 மென்பதுதோன்ற விவையெலாம
 நென்றனபின்ன ரொன்றுறவமைத்துப்
 பொறுமையொழிந்த புண்ணியர்க்கல்லது
 கல்விச்செருக்குங் காரிகைச்செருக்குஞ்
 செல்வச்செருக்குஞ் சேராவென்பதற்
 கதன்பினொவ்வொன்று வடைவுறநிறுவிச்
 செருக்கொழிந்தவரே தீயரைச்சேரா
 ரென்பதுதோன்ற வதன்பினினைத்துச்
 தீச்சார்பிலார்க்கே செறிபிழைபொறுத்த
 வினியசொற்கழற வியலும்பிறர்க்குத்
 தீங்குசெய்பாமை செறியுமென்றதன்பின்
 முறையரோவொன்று முயங்குறவைத்து
 நினைபுமிந்நெறியோர் நெடுந்துயிறுறப்ப
 ருறைக்குமதறப்பே ருண்டியுமொழியும்
 புகலெந்தறத்தற் புகழ்தலுமொழியு
 மிலெதருதெனிற்புகழிகழ்மதியாமை
 யுண்டாமென்றற் கொன்றன்பின்ன
 ரொன்றுறவதன்பினு றுமுறைநாட்டிப்
 புகழிகழ்மதிக்கும் புண்ணியர்தமக்கே
 பரோபகாரம் பவிக்குமென்றுணர
 வதன்பினிறுவி யத்தகையோரே
 பொருளவாவொழிவரப் புண்ணியர்தகக்கே
 மெய்நிலையாமையும் வெளிப்படுமவர்க்கே
 துன்பப்பகுதியுந் தோன்றிடுமவர்க்கே
 யறஞ்செயுந்திறமுண் டாமவர்தாமே

சாற்றுக்கவிகள்.

உணிகையரியல்பு கழிப்பென்றுணர
விவைமுறையதன்பி னிபைதரநாட்டிக்
கரைதருமினையர் கமுகந்தோட்ட
மென்றாற்போல வியல்விளங்கினத்துக்
கிடர்செயாரெனல்பி னியைதரவமைத்து
நன்னெறிபலவு ணவிலாடதங்கப்
பன்னெறியென்பது கடையுறப்பதித்து
நீதிநூலென்றோர் நிலவுபெயரிட்டுத்
கிருமாறந்த தெள்ளமுதொப்ப
யாவருமுவப்ப வினிதினியற்றித்
தந்தனனொருநா றவலருங்கேண்மைமற்
றன்னவன்யாரெனி னறைகுதுங்கேண்மோ
புலிக்கொடி.கயற்கொடி பொருவிற்கொடியுடை
வேந்தர்நாட்டுறை வேளாண்மாக்கள்
சோழியென்றும் பாண்டியென்றும்
கொங்கென்றும்பெயர் பெற்றனரவருள்
வளரெழு ம்பீசர் மலைக்குமேற்குக்
கடுப்புனல்பாய்மதிற் கரைக்குக்கிழக்கு
நலந்தருகாவிரி நதிக்குத்தெற்கு
வளம்பொலிநம்பிரான் மலைக்குவடக்கு
நவிலுமிவ்வெல்லை நான்கனுட்பட்ட
விடங்குடிகொண்ட வியல்வேளாளர்
முன்னமுரைத்த முத்தமிழ்வேந்தரு
மெங்கண்முவருக்கு மியன்முடிசூட்டுதற்
சூங்களை யமைத்தன முவந்துகொள்வீரெனக்
கொண்டுமகிழ்ந்தனையார் கோத்தன்மையரே
யாயினரதனா லவர்வாழ்நாடு
கோனாடென்றோர் குலவுபெயர்பெற்ற

சாற்றுக்கவிகள்.

துறைக்கருங்குன்ற மொருபதினெட்டு
 நத்தமெழுதூற் றறுபத்தாறு
 டின்னும்படிநன் குளகுளக்காடு
 முன்னுமாயிரத்து முந்நூற்றுமுப்பதுந்
 தேவலாயங்கள் சிறக்குதூற்றெட்டு
 மிரும்பிரமாலய மிருபத்தெட்டுங்
 குறையறக்கொண்டவக் கோனாடுபின்ன
 ரறைதருபுனல்வெள் ளாற்றின்னென்பா
 லுரைதென்கோனா டொலியூர்க்குற்றந்
 திரைகமையெறியுமத் திருநதிவடபா
 லொளிர்வடகோனா டிறையூர்க்குற்ற
 மெனப்பெயர்பெற்றுநன் றியங்குங்காலம்
 வண்மையவ்வோளாண் மாக்கண்மிகப்பெருகி
 வடகோனாட்டில் வண்குளத்தூரிற்
 பெருதிருததலின்மிகப் பெரியகோனாடென்
 றொருபெயர்பெற்றவவ் வொண்குளத்தூரிற்
 கொங்குராயர் கோத்திரமதனில்
 வந்தவதரித்த செநதமிழ்ச்சூரிசி
 விரும்புவியேத்து மினையான்குடியி
 லருமுளைவாரி யன்னம்படைத்த
 குருமணிமாறனங் குலமெனுங்கொண்ட
 லவிர்விறையாச்சிலை யாண்டார்திருமலை
 யுடையான்கருவரா லுகளரியாற்றான்
 குளிர்புனல்வயறொறுங் குலவுகோனா
 னமரரும்புகழ்வே ளாண்குளத்தூரா
 னுச்சைச்சிரவ முறழும்பரியா
 னயிராவதரிக ராயதிண்களிற்றான்
 குளிர்துப்பொழியுங் குவளைமாவிகையா

லுலகமூன்று முணர்கொடைமுரசான்
 வெற்றிக்கொடியெனு மேழிக்கொடியா
 னடங்கலர்நடுங்க வடர்க்குமாணையா
 னளவில் பன்னூலு மரிபவுணர்ந்தோன்
 பண்பெலாமோருருப் படைத்தெனப்பொவிவோ
 னுருணிகீர்நிறைந் தற்றேயுலகவாம்
 பேரறிவாளன்றிருவெனப்பெரியோர்
 ருடைத்தவாக்கியத்திற் கொருசான்றாகப்
 பயன்படுசெல்வம் படைத்துமகிழ்பூமா
 னடைந்தோர்வெங்கலி யடர்க்குந்திறலோன்
 பிறர்மனைநோக்காப் பேரறிவாளன்
 கற்றோர்நட்புக் கழலாக்கனவா
 னுனிலமுவப்ப நடத்துநீதியா
 னரும்பொருள்செறியு மைந்திணைக்கோவை
 நம்பாற்கேட்ட கருபுகழ்ப்பெரியோன்
 வலந்தரு நதிக்குலவள்ள
 னலந்தருவேத நாயகமாலே.

(1)

விருத்தம்.

தெரியவிருவேலகத்தியற்கை திருவேறு தெள்
 னியராதலும் வேறென்றுள்ளபடியுரைத்த, வரிபுகழ்
 வள்ளுவர்தம் வார்த்தையினை மறுத்தானரசர் காரிய
 நடவு மதிகாரத்தொடுது, லுரியவெனவுணர்ந்து பெரு
 ன்செல்வமுங் கல்வியுமிக்கொருங்கடைந்து பொருட்
 கொடையி லொப்பிலானாகி, விரியவனி மகிழ்வொரு
 நீதிதுவியற்றிவிளங்கிய சீர்வேத நாயகக் குரிசிறுணே.

வள்ளுவராதியரே நன்னீதிநூலுரைப்பதற்கு வல்லாரென்று, துள்ளுவர் யாவருமனைப துணைமையாயி, னுங் குளத்தூர்சசுருணவள்ள, லுள்ளுவாபாலருணிநு வும வேதநாயகமகிப னுரைத்தீதி, தள்ளுவர்யா ராத விற்தேற நேகாராதவாத திசைத்தற்குதியாமே. (3)

ஒதிநூலுணராதகுளத தூர்வேதநாயகமா லுவப் பிறசெய்த, நீதி நூறேவியலாகிரியனியலுணராதது கலா னிகரினனானச, சோதிநூலெய்சசொல்லா மிநதான முனெந்தாலுஞ் சொல்லிற கானூல, பாதிநூன் முக் கானூ லுலட்டுதல் சிலம்பிநூல பருத்தினூலே. (4)

விலலாரு மதிக்குளத்தூர் வேதநாயகமகிபன் விருப்பிறசெய்த, நலலாருணமகிழ்நீதி நூலிலுளகறப னையு நயமுமோரி, னெலலாருநு கறறவரே யெல்லா ரும பாடுநரேயெல்லாருநதாரு, சொல்லாருமறவினரே யறிவினாதந துதியவருஞ் சூடுவாரே. (5)

முன்னோகளுரைத்த பெருநீதிநூற பொரு டெ ரியமுயலினமமா, பின்னோக ளுரைத்தவுரை பலவ வையோ ரினுமையம் பிறநதொன்றற்கொன், நன்னோர் சொன் மாறுபடும பொருள்விளங்க வருபுமுதலவிழ்த் துப்பாடு, மன்னோர்நம் வேதநாயக முகினூல்போலு ளதோ மதிக்குங்காலே. (6)

பொருளுடையோ னீயேயோ வடதிசைக்கோம கனுமுள்ள புவனங்காக்கு, மருளுடையோ னீயேயோ நெடுமாலுமுள்ளீதி யமைநூலசொல்லுந, தெருளுடையோ னீயேயோ வள்ளுவனு முள்ளுகுளத்தூர்ச செல்

வாநாளு, மிருளுடைய வெழுகதிர்தேர் வேதநாயக
மகிபா வியம்புவாயே. (7)

தாவினுற் பொருட்கேள்வி யுறலதிகமதற்கதிகந்
தானேகற்றல், மேவியதை வெளிப்படுத்த லதற்கதிக
மதற்கதிகம் வியன்பாச்செய்தல் பாவினுங்கற்பனை
யமைத்தலதற்கதிக நீதிதால் பாடனாளுந், பூவினிடைய
திகமெனில் வேதநாயகமகிபன் புகழெற்றாமே, (8)

சேல்பாயும் புனற்குளத்தூர் வேதநாயகமகிபன்
செய்தநீதி, துல்பாயுமறிஞ்சே நுண்ணியராய்ச்சிறந்து
வரு நோன்மையாலே, வேல்பாயுந் களிற்றரசர் மேன்
மேலும் விருப்பமுற விளங்கியின்பச், சால்பாயுங்கட
வுளடிக் கீழுறைவரெந்நாளுந் தவாதுதானே. (9)

தூவியற்றி யீதலொன்றே யுள்ளதெனக் கொ
ள்ளலைபன்னாலுமோர்நம், மாலியற்றிக் கொடுத்திடு
மைந் திணைக்கோவை யேற்றனையா லளவிலாத, சேலி
யற்று புனற்குளத்தூர் வேதநாயகமகிபா சிறப்பச்செ
ய்யுள், பாலியற்ற லேற்றவிவை யிரண்டினுநீ யெப்போ
தும் பயிலுவாயே, (10)

ஆபபுவியாளு மாங்கிலேய மன்னராண்டோ ராயி
ரத்தென்னுற்றம்பத் தொன்பதனுக் கொத்த, தூய
புகழ் காளயுத்தி யாண்டுதைத்திங்கடொரு தஞ்சை
ச்சபாசிகாழித் தாலாகாவின், மேயமுன்சிபதிகாரஞ்
செலுத்திடுநன்னாளின் விளங்கு குளத்தூர்ச் சவரிமுத்
துமகிபால, நேயவரோதயன் வேதநாயகப் பேர்க்கு
ரிசி நீதிதூவியற்றியரங்கேற்றினனன் குறவே

சாற்றுக்கவிகள் முற்றிற்று

உ

கடவுள் துணை.

நீ தி நூ ல்

கா ப்பு

ஆதிநூலொன்று மரும்பயன் யாருந் தெளிவா
னீதி நூலொன்று நிகழ்த்தவே—மாதிரமே
டித்தரை யனைத்தையு மியற்றியினி திற்றிதிசெய்
கத்தன்மல ரொத்தகழல் காப்பு.

வேறு.

மாதிரந்தனில் வாழ்பவர் யாவருந்
திதிகந்தறச் செங்கைமுயலுவா
னீதிநூலை நிகழ்த்த நிகரிலா
வாதிதேவ னடியினை யேத்துவாம்.

அவையடக்கம்.

வெயிலினைச்சோதிசெய்வான் விளக்கிடல் போ
லுங்காகங், குயிலினுக்கிசையுணர்த்துங் கொள்கையே
போலுநட்ட, மயிலினுக்குணர்த்துங்கான வாரணமெ
னவும் யாவும். பயிலுலகிறகு நீதிபகரயான் றுணிவுந்
றேனல். (3)

பானுவின் கதிரையுண்ட பனிங்கொளி செய்தல்
போதும், வானுலாக் கொண்டல்பெய்யு மழையினைத்

தழையிற்றாங்கித், தானும்பெய் தருவைபோலுந் தமிழ்
மொரு மூன்றுமாராய்ந், *தாணுவார் கவிசொல்லோர்
முன் நறிவிலேன்பாடலுற்றேன்.

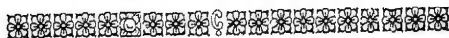
முடவரே யாப டீவந்தர் முன்னின்று பார்த்துவ
க்கத், திடமொடுமுகர்மாடச் செவிடர்கேட்டதிசயிக்
கக், கடலுலகினிற் கண்டென்னக் கனவினுங்கலையை
த்தேரா, மடமையே னுலகநீதி வகுத்திடத்துணிந
தேன்மன்றோ. (3)

பயன்கொள்வோ ரதனைநல்கும் பசுவருவிலதென்
ரோரார், வியன்சினைவனோவுநோக்கார் வினோததீங் கனி
பறிப்போர், கயங்கொள்சே நகற்றித்தெண்ணீர் கைக்
கொள்வா ரென்னநூலி, நயன்கொள்வா தன்றிப்பாவி
னவையெனோக்கார் மேலோரே. (4)

வேலைவாயுண்டநீரை மேகஞ்சிந்நிதினுமே சிந்
துங், காவிடைக் கொண்டநீரைக் கழனியக் காற்குநல்
கும், பரலர்கற்றவை யாசான்பாற் பகர்வர்பா னூலு
ணர்ந்த, சீலர்பாற்கற்றதன்னோர் செவியுற நவின்றே
னம்மா. (5)

கோவிலைப்பழிக்கினோரெண் குணையும் பழித்த
தொப்பாம், காவினைப் பழிக்கினுண்டார் கடிமலாப்
பழித்ததொப்பாம், வாவிபைப் பழிக்கிற்கொண்டவண்
புணற் பழித்ததாமென், பாவினைப் பழிக்கிரீதிப் பயனை
யும் பழித்ததாமே. (6)

*ஆனாதல்-நிலைபெறுதல். டீஅநதர்-குருடர். †முகர், ஊமையர்

உ
கடவுள் துணை.

நீ தி நூ ல்.

முதல் - அதிகாரம்

தெய்வமுண்டெனல்.

மண்டப மாதிகண்டோர் மயனுள் ளென்னல்போ
லுங், குண்டல முதல்கண்டோர் பொற்கொல்லனுண்
டென்னல்போலு, மொண்டுகில் கண்டோர் நெய்தோ
றொருவனுண் டென்னல்போலு, மண்டமற் றகண்டஞ்
செய்தோ னுளனென வறிவாய்நெஞ்சே. (1)

திட்டுவோ னின்றியாமோ சித்திரத்திகழ் பொற்
பாவை ிட்டிவோனின்றித்தானேயாமோ திஷ்வியா
ழின், மீட்டுவோ னின்றிக்கீதம் வினையுமோசராசாங்க,
ஊட்டுவோ றொருவனின்றி நன்கமைந் தொழுகுங்
கொல்லீரா. (2)

மாமுத லசைதலாற்கா லுளதென மதிப்பாரெங்
கும், பரவிய புகையாற்செந்தீ யுளதெனப் பகர்வார்
சுற்றும், விரவிய மணத்தாற்பாங்கர் வியுளதென்று
தேர்வார், பரனுள ளெனுமுண்மைக்குப் பாரெலாஞ்
சான்றுமன்றோ. (3)

நாதனில்லாத வீடுநாடுமே நடவாதென்னில்
வேதநாயக நிலானேல் வினுகதிர் மீதுதித்தல்
சீகனீர் பெயரருக்கள் சீவராசிகள் கதித்தல்
பூதபெள தீகமெல்லாம் புரையற வொழுகற்பாற்றோ.

பூதம்பாவுக்குமேணய்ப் பொருத்திய விசம்மைக்
காற்றை, வேதனூலத்தை மண்ணோர் மெய்யுறை யுயி
ரைநெஞ்சை, யேதமிலறத்தைக் கண்ணாற் பார்த்திலோ
மெனினுமுண்டேன். ரோதல்போற்றெய்வநதானென்
றுளதென நேற்றமம்மா. (5)

வாசமுக்கறியுமன்றி வாய்செவியிழிமெய்தேறா
பேசவா யறியுமன்றிப் பின்னப் போர் புலன்றேறாது
நேசமர்ந்தொண்டர்ஞான நேர்த்திரங்கொண்டுகாணு
மீசனேமுகத்தின் கண்ணு லீகததில்யார்காணவல்லார்.

வானின்றி மழையுமில்லை வயலின்றி விடையுமில்லை
யானின்றிக் கன்றுமில்லை யரியின்றி பொலியுமில்லை
கோனின்றிக் காவலில்லை குமரர்தா யின்றியில்லை
மேனின்றி கடவுளின்றி மேதினி கில்லை மாதோ. (6)

கதிரவற் கொளியின் நென்னக் கண்ணிலார் கழ
றல்போலும், *வதிரர்பே ராழியோசை மாறிபதென்
னல்போலும், மெதிருறு பொருளைக்காணு திடருறு
பித்தர்போலு, மதியிலார் தேவின்நென்ன மருநொடு
மியம்புவாரே. (8)

அத்தன்றாய் முன்னோர்தம்மை யறிகலா நில
ரென்பானோ, சத்தமின் சுவைகந்தத்தைத் தரிசியா ளி
லன்னென்பானோ, நித்தனைக் கண்ணிற்காணு கீர்மைபா
லிலன்னென்றோதும், பித்தரிற் பித்தர்பாரிற் பேசிடநில
ளரோ வம்மா. (9)

தெய்வத்தன்மையும் வாழ்த்தும். (10)
 தெய்வத்தன்மையும் வாழ்த்தும். (10)
 தெய்வத்தன்மையும் வாழ்த்தும். (10)

முதல் அதிகாரம்—தெய்வமுண்டெனல்.

முற்றுப்பெற்றது,

தெய்வத்தன்மையும் வாழ்த்தும்.

2 - ம் அதிகாரம்.

ஆதியில்லான்றன்னை யமைத்தகா ரணமொன்
 றில்லான், கோதிலான் கணத்துளண்டங் கோடிசெய்
 தழிக்கவல்லா, னோதிடு மொப்பொன்றில்லா லுரு
 விலா னிருவிண்டங்குஞ், சோதிதன் னிழலாக்கொ
 ண்டசேகியைத் துகியாய்நெஞ்சே. (1)

ஆணலன் பெண்ணு மல்ல னஹினை யலன்பாரல்
 லன், சேணலன் புனல்காலல்லன் றியல னைம்புலத்
 தாழ், மானாநம் வடிவனித்தன் கத்தனம் மத்தன் சுத்
 தன், மாணா முருக்கொண்டன்ன மாட்சியான் கடவு
 ணெஞ்சே. (2)

தரைபெயல முளன்றுரும்பு தன்னினு முளனண்,
 டாண்ட, திரையெலா முளன்மெய்யாவி நெஞ்சுரு முள

னியம்பு, முரையலா முன்னுன்மேவி யுறைபொருள்
கெட்க்கடாதான், புரைதபு தன்னைத்தானே பொருவு
வோ னொருவனன்றே. (3)

உடுக்கணம் யாவும்வெவ்வே றுதயனா மொவ்
வொன்றிற்கு, நடுக்கட்பு வலயஞ்சோமநபமொடும்
வரம்பில்கோடி, யடுக்கடுக் காச்செய்தல்லா மந்தரத்
தமைநதுநிற்க விடுக்கனென் றின்றிக்காக்கு மெம்பி
ரான் பெரியனன்றே. (4)

பண்ணிய புவனமெல்லாம் படர்கையிற் பரிக்கு
மேக, னண்ணியகரஞ்சொற்றேயி னழீஇயொன்றே
டொன்றுமோதித், திண்ணிய லகிலகோடி சிதைந்துரு
மெனவறிந்தும், புண்ணிய மனுவாற்றேவைப் போற்
றிடா வாறென்னெஞ்சே. (5)

இதயந்தன் வேகத்தோடு மெண்ணிலவ் வியத்த
காலங், கதமொடு மீச்சென்றலுங் கடவுண்மெய்ந்
நடுவையன்றி. யிதரவங் கத்தைக்காணா தெனின்முடி
யெவன்பொன்னொக்கும், பதமெவ ணகண்டாகாரப் ப
ராபரற், குரையீர் பாரீர். (6)

விலகரு மருளின்மீச்சுர் விமலனை வாழ்த்தவேண்டி
னலகில்கற் பங்களைநம் மாயுளாய் மும்மைத்தாய
வுலகமோ ருடம்பாய்ந்த வுடம்பெலாம் வாவாய்நித்தம்
பலகவி மாலைசூட்டிப் பரவினு முடியுங்கொல்லோ. (1)

உருவில்குனியமாயாது முணர்விலா திருந்த நம்மைத்
திருவிட லோடுஞானச் சீவனாகப் படைத்துச்

† நபம் - ஆகாயம்

* சாயியம் - உவமானம்

சுருவநன் மையுமேதந்து தன்னையுந் தந்தனாதன்
மருமல ரடிக்குநம்மை வழங்குதல் பெரிதோடுஞ்சே-
பூமிநம் மில்லாமற்றைப் பூதங்கள்பணிசெய்வோராரு
சோமன்மீன் கதிர்விக்காஞ் சூழ்மரம் பயிராகாரச்
சேமவைப் பாநமக்கித் திரவிய மியாவுநல்குஞ்
சாமியை யுவமித்தேத்தச் சாமிய மியாதுடுஞ்சே.

தோன்றக விடமதென்னுந் துன்பசா காத்திலத்
தன், நேன்றரு மலர்த்தாட்டெப்பஞ் சேர்கிலா தக
ன்றுநிற்போர், வான்நனைப் பிரிநதபுள்ளும் வாழுகீர்
நீத்தமீனும், கான்றனை யகல்விலகும் காவறீர் நகரு
மொப்பார். (10)

பாரெலாம் பகைசெய்தாலும் பராபரன் கருணை
யுண்டேல், சாருமோர் துயருமுண்டோ தாயினுமினி
யவைபன், சீரருளின்றே லெண்ணிறேர்கரி பரிபதாதி
பேரணி யுடையேமேனும் பிழைக்குமா நெவன்கொ
னெஞ்சே, (11)

இருநிதி பெற்றதனை ரெண்ணிடா திகழ்ந்ததொ
ப்ப, வருவமா யுருவமாய்நம் மாருயிர்க் குயிராயண்
டம், பெருநில மெங்குமின்பப் பெருக்கெடுத் தோங்கி
நிற்கும், கருணையங்கடலாடாது கழித்தனை வாழ்நா
னெஞ்சே. (12)

முன்னவன் றனையுனத்து முன்னமுன்னம்தெவிட்
டாக், கன்னலோ வழுதோபாகோ கற்கண்டோ வெ
னத்தித்திக்கு, மின்னன் மேவாதவன்று நெங்கனு
நிறைந்திருந்து, மன்னையை நீத்தசேய்ப்போ லையனைநீத்
தாய் நெஞ்சே. (13)

ஆயுறவர் சிலவெங்காம மனந்தர்மோய் சோம்பு
 சொல்லா, க.பமே வளக்கவென்னில் கருமங்கள் செய
 விவ்வா, தெயுநர் சுழியவிற்குந் சேடநாற்பமா
 டு, தா தானத் தொழாமம் ரெலைக்கின்றாழைபு
 னெஞ்சே. (14)

பொங்கலை யாழிதாண்டிப்பொருப்புக்கடந்தோ
 யா, வங்குமிங்குந் திரிந்தே யழிந்துபோ முட
 லைக்காப்பா, யெங்கனு முன்னோன்றாளுந் னிருக்
 கையு னிருந்துபோற்றி, பங்கமில் சுகம்பெற்றுப்பப்
 பாரமென் பகராய்நெஞ்சே. (15)

மாசுறு கடவுள்பாத மலரினைத் தினமும் போற்றிப்
 பாசமில் சுகப்பெறாமற் பவஞ்சத்து முழுவல்லம் பொ
 னுசனந் தன்னிலேறி யரசசெய் தகைமை நீத்துக்
 காசனக் கழுவினேறுங் கசமையே கடுக்குமாதோ. (16)

போதநா யகனைபுன்னாப் புநதியே வெந்தியொப்பாந்
 தாதல ரடிவணங்காத் தலைகுலை சிலையாஞ்சீர்சான்
 மாதலத் தவனை வாழ்த்தா வாயது தூயதன்று
 காதலன் பொருநிர்நூவாக் கண்டனே புண்களாமால்.

சுதிர்வன் கிரணக்கையாற் கடவுளைத் தொழு
 வான் புட்கள், சுதியொடு மாயப்பாடித் துதிசெயுந் த
 ருக்களெல்லாம், பொதியலர் தூவிப்போற்றும் பூதந்
 தந் தொழில்செய்தேத்து, மதிர்கட லொலியால் வாழ்
 த்து மகமேநீ வாழ்த்தாதென்னை. (18)

அறிவிலா ரரசரென்றற் கமைச்சரே சான்றாமன்
 னோர், செறிபெருந் தானையான்மெய்த் திரவிலாரென

வறிந்தோம், வறியரென் றிறையர்க்கும் வாய்மையா
லறிந்தோமென்று, நெறிவழா துகைந்தாங்கு நிருப
னைத் துதியாய்நெஞ்சே. (19)

இரவினு மற்றோர்பாரா விடையினும் பாவஞ்செய்
வாய், கரதலா மலகம்போன்று முக்கால்மு முணர்
வோனெங்குந், தரலாடு வீற்றிருக்குந் தன்மையெ
ள்ளாவு மோராய், பரனிலா விடமொன்றுண்டேற்பவ
மவண் செய்நெஞ்சே, (20)

2-ம் அதிகாரம் தெய்வத்தன்மையும் வாழ்த்தும்
முற்றுப் பெற்றது.

ஆக அதிகாரம் 2-க்குத் திருவிருத்தம் 30.

3-ஆம் அதிகாரம்.

அரசரியல்பு.

எந்தவேளையினு நொந்தவர்துயர் கேட்டிரிடழைப்ப
வன்றனதேக, மைந்தனை யெனினும் வதைத்திட
வொல்கான் மாக்களின்சுகநலமன்றிச், சிந்தனைமற்
றோர் பொருளினிற் செலுத்தான்ற் மொழிகனவிலும்
புகலான், நறதைபோற்றாப்போ லெவரை மோம்புந்
தன்மையென யிறையன்றோ. (1)

மன்னுயிரனைத்துந் தன்னுயிரென் னமகிழ்வொடு
தாங்கியாரேனு, மின்னலுற்றயார்தோ மெனக்கலுழந்

திடிற்றன் னிருவிழிநீரினையுகுப்பா, னன்னவெந்துய
ரைக்கமுன் றுனென்றயின்றி டான் றயின்றிடானெ
வரு, நன்னகரெங்கு முளனெனப்பகர நாடொறுமியங்
குவோன்கோனே. (2)

தாயறியாத சேயிருந்தாலுந தானறியாதவரில்லை,
யாயதன்மையினு லறவழிநிற்கு மறிஞரை யறிந்தர்வக்
குரிய, தேயவாதிக் கந்தநதுநன்னீதி செலுத்தியெங்
கணுமருந்தினுக்குந், தீயவரிலரென் றிசையுறவடக்குந்
திறலுளோன் பூதலவேந்தே. (3)

தன்புகழ்கருதி மருவலரோடுஞ் சமர்புரிந்துயிர்களை
மாய்த்துத், துன்பமீமசெய்யவியைந்திடான் முற்போர்
தொடுத்திடான் றன்னுயிரினைய, மன்பதைக் கிடுக்கண்
யாவரேசெயினும் வரளமரியற்றி நீக்கிடுவா, னின்ப
துன்பங்க டனக்குமற்றவர்க்கு மேகமெண் றெண்ணு
வோன்வேந்தே. (4)

தாளினிதியற்று மனுநெறுப்புடி முன்றானடந்தற
வழிகாட்டி, ஞானநகுணத்தின் மேன்மையாலெவர்
க்கு நாயகன்றனெனத்தெரிந்துத், தானமுநதைபு
மெய்மையுந்தவமுந் தற்பான்வணக்கமும் பொரையு
மானமுமிகுத்து நரரெலாஞ்செழிக்க மகியரசளிப்பவன்
மன்னே- (5)

சத்திரஞ்சோலை சாலைகள் குளங்க டண்ணதிமத
கொடாலயங்கள் வித்தியரசாலைமாடகூடங்கள் வேறு
வேறமைத்து வேளர்ண்மை, சத்தியமகலா வாணிக
மாதிரிகலற்றொழிலவ ரவர்கணித்தியமுயல வித்திசை
புரக்கு நிருபனெனப்பனா மன்றே. (6)

காதிதறைவனுக்குக் கண்ணொலையான மெய்காண் குறனெனு மொருமாற்றி, வாதிகன்சாட்சி சாதகமெல்லாம் வகைவகையினிது கேட்டமைந்த, மோதினிக்கீழ்மைநீங்கிடுந்தன்மைவினையினு நடுவினீங்காது, பாதியாவணுவும் பகுந்து திர்ப்பதுவே பார்த்திபன் கடமையாமன.

(7)

மன்னவனவன்செங் கோலினுலன்றி வானினுற்சேனையாலில்லை, நன்னெறிவழுவா மன்னவன் நனக்குநாடெல்லாம் பேரீணுலகின், மன்னுயிரெல்லா மவன்படைபன்றோர் மனமெலா மவனுரைபீட், மின்னதன்மையொ யரசளிப்பவனை யிகல்செயுந் தெறுநருமுளரோ.

(8)

கைப்புரையேற்றுப் பொய்ப்புகழேலாக் காதினனருள்பொழி கண்ணன், தப்புரைவழங்கா நாவின் ன்புவி யோர் தாசன்றி நென வுணர் மனத்தன், செப்பயன்முடவார் காணருமுரத்தன் நிருந்தலர் காணரும்புறத்த, நென்பொழுதினுஞ் சென்றியாருங்காண்முகத்தனீசன ன்புடையவ னிறையே.

(6)

கொடுங்கோலரசன்.

கொடியமன்னர்க்குக் குடிகளேயொன்றாகோட்டையே யமார்க்களமவர்த, மடிகடோய் நிலமெங் கணும் படுகுழியாமயின்றிடு மன்னமும்விடமா, நெடிய வாசனமே காசனமேடை நிமிருழையோர் நன்றுதர் கடிமனை மயானக் காடெனிற் கொடுங்கோற் காரணருய்யுமாறு ளதோ.

(10)

3-ம் அதிகாரம் அரசரியல்பு முற்றுப்பெற்றது.

ஆக அதிகாரம் 3-க்குத் திருவிருத்தம் 40

4- ம் அதிகாரம்.

குடிகளிலியல்பு.

வேந்தனையிலா விடினுலகத்து மேலதுகீழ் கா
மணஞ்செய், காந்தனுக் கடங்கிக் களத்திரடவாள் கா
தல் தந்தைசொற்களார், மாநதர் வேளாண்மை மு
தற்றமக்குரிய வளமைசூர் தொழில்களின் முயலார்,
சாநதருந்திய ராவரேற்றியர் தன்மைபைச் சாற்றுமா
றெவனோ. (1)

நம்மனைமைந்தர் கிரகவாழ்வெல்லா நரபதியால்
வனிவீனே, மம்மனைதியர்கைவசமாவ ளருநிதிகொள்
னையா நானும். வெம்மையோ டொருவ ரொருவரை
யுண்பார் மேலவரசடரான் மெலிவா, மம்மவிதெல்லா
முனார்த்தரசாணைக் கமைதனற் குடிகளினியல்பே(2)

வேறு.

நதியினு முயர்பனை நந்துங் காறுலாங்
கதியினு முயர்வரைத் தருக்கள் காயுமால்
பதியினு முயர்ந்தடங் காப்பைஞ் சூலங்கள்
விதிசெயல் சிதைந்தக மெலிநது கையுமே. (3)

தரையினு முடற்கொரு தலைவ னைதலை
நர்பலவுறுப்புக ணைநகொண் மெய்யுது
சிறீமுறும் பொறிவழிச் செல்லுந்தன்மையோ
லுவர சனுக்கமைந் தொழுகும் வையமே. (4)

பானு வெப்புடையவ னெனினும் பானுவே
வானுல வானெனில் ஹய முப்படிமோ
கோனருங் கொடியனே யெனினுங் கோவின்றி
மானவ ருய்யவோர் வழியு மில்லையே (5)

படியின்மன் னுயிர்க்கெலாம் பாதுசெய்கின்ற
நெடியமா சேனையை நெறிசெய் மாந்தரைக்
கடியொடுந் தாங்கவூர்க் காரியஞ் செயக்
குடியிறை யிறையவன் கொள்ளுங் கொள்கையே. (6)

வேறு.

கோவரிய சீவன்குடிக ளாடலாவார்
சீவன் சும்மாவிருக்கத்தே கழுழைத்தோம்புதல்போற்
பூவலய மீதினிறறம் * பூட்சிகளி னுலுழைத்துக்
காவலனைக் காக்கக் கடனாங் குடிகளுக்கே. (7)

4-ம் அதிகாரம்.

குடிகளியல்பு முற்றுப்பெற்றது.

ஆக, அதிகாரம் 4-க்குத் திருவிருத்தம், 47

* பூட்சி-சரீரம்.

5-ம் அதிகாரம்.

ஞானசாரியன் பெருமை.

அகவுரு ளகலஞான விளக்கினையருளினேற்றிச்
சகலமு நல்குங்கேள்வித் தனத்தினை நல்கியாதிப்
பகவன்றன் சொருபங்காட்டிப்பவமறமிரண்டுங்காட்டி
சுகநிலைகாட்டுநதிபாகத் தோன்றலைமறவநெஞ்சே. (1)

வேறு.

கானலெனப்படு காய மிதப்பன்
றானவமேபுவி தங்கவளித்தா
னீன மிலாரிய நென்று மொருங்கா
ஞான வுடம்பினை நல்கின னனறே.

வேறு.

நாட்டமின்றி பொளியப்பயன் நல்குமனையிற்
பூட்டு பொன்றிறவு கோவினை யலாதுபுகுமோ
வேட்டகத்தரிய நூல்களுளவேனு மினிதரக்
காட்டருட்குரவ னின்றியெவர் காண்பர்ப்பனே. (2)

ஞானசூரிய நெனுங்குரவ னின்றி நரர்த
மீனவெப்பவ விராவை யகலா செவருமே
காணம்வாழ் மிருகமா வர்கதிவாயில பொதியு
மானவர்க் குறைவுளாய் நிரயம்வாய் விரியுமே. (3)

மண்ணிறைக் கடியராயுயிர் வளர்ப்பர் பலரும்
விண்ணிறைக் கடியரா யெவரும்விடுபெறவே

புண்ணியத் திருஊரைப் பொருளை யோதுபுனித
ரெண்ணிடற்கரிய பெற்றிபை யியம்ப லெளிதே (5)

ஐம்புலக்கத வடைத்துமனமாவை யறிவாங்
கம்பம்வீக் கியஞ்ஞஞ் சுகமெனக் கருதியே
செம்பொனைத் திரணமாமதி திறத்த குதியோர்
தம்பெரும்புக ழியம்புதற்குந் தரமதோ.

வேறு.

தலைகீழுறச் செய்யினுந் தீபம்விண்டன்னை ரோக்குங்
கலைதேயினுந் தண்கதிர்விசும் கங்குற் றிங்கள்
விலைமாமணி யைப்பொடி செய்யினு மின்னறாது
நிலைநீங்குவ ரோதுயர் மேவினு நீர்மையோரே. (7)

கைத்திட்ட மருந்திலக் காரங்கலந்து கூட்டி
மத்தித்தருள் பண்டிதர்போன் மறநோய் தவிர்ப்பா
னெத்திக் கினுஞ்செட்பவர் காதுளமின்ப மேவித்
தித்தித்திட வாரியர் நன்மறை செப்புவாரே. (8)

சிறுவாய்க் கலத்துட் டுளியாகச் செலுத்துநீர்போ
லறியாச் சிறுவார்க்கு முணர்ந்தறி கீர்தவார்க்கும்
வறியார்க்கும் விளங்கிடவே தெளிவா வகுத்து
நெறியைத் தெரிவிப்பர் நன்னுனெறி நின்றமேலோர்.

வைவார்தமை வாழ்த்தியு நெஞ்சில் வருத்தமுற்று
நைவாருட னைந்தமுதுந்தமை நண்ணித் துன்பஞ்
செய்வாருறு பிழைநினைந்துதஞ் சிந்தை நொந்து
மெய்மாமறை யின்பயனோதுவர் மேன்மையோரே.

வே று,

பரிதியின் கிரணமங் கணமதிற் படியினு
மரிதின் மாசணுகுறு தகலல்போ வினியநற்
சரிதமில் லவர்குழாஞ் சார்ந்து போதிக்கிணர்
துரிதவெம் பலமுறார் தொன்மறைக்கிழவரோ.

5-ம் அதிகாரம்

ஞானசாரியன்பெருமை முற்றுப்பெற்றது.
ஆக அதிகாரம் 5-க்கு திருவிருத்தம் 5.

6-ம் அதிகாரம்.

பொய்க்குருவின் தன்மை.

திருடன் பொருட் காவலனாதுஞ் செல்வழிக்குக்
குருடன் குருடன் றனைய னுணைகொள்ளல்போலு
மிருடங்குள மாந்தரை வான்கதியேற்றவென்ன
வருடங்கிய நெஞ்சமிலான்குரு வாயவாமே. (1)

பெருவெம்பிணி யாளன்மற்றோர்பிணிபேரும்வ
ண்ணர், திருமந்திரஞ் சொல்வனென் றோதிடற்றிண்
மையாமோ, தருமந்தனை நாட்டவந்தோன்குறை தா
னுளானே, விருமண்டலமீதவன் சொல்லெவ ரேற்பார்
மாதோ. (2)

பாவச் சலதிக்குறாவகை பாருளோர்க்குக்
காவற்றுணை யாங்குரவன் குணங் கல்வியின்றி

யாவற்றளை பூண்டவனை யெனிலாருங்கொள்ளா
ரேவத்தெரி யான் * நிமின்மீ தெவரேறுவாரே. (3)

பழிதீர்கலை யாவுமுணர்ந்தும் பலர்க் குரைத்து
மிழிவேயுறத் தாமடங்கா மதி யீனரார்க்கும்
வழிகாட்டிட நாட்டுமறத்தையும் வையமேச
விழிபறவன் கையினில்வைத்த விளக்கு னேர்வார் (3)

சொன்னத் திருடன்சிறு கள்வனைத் தூறியேச
லென்னப்பொரு ளாயையுளான் பிறரிச்சை தீர்ந்து
மன்னத்திரு ஞானமுரைத்தன் மற்றோர் துறக்குங்
பொன்னைக் கவரச்செய்யும் வஞ்சனைபோலு மாதோ.

வேறு.

வாயிற்றேனுந்தன் வாலிற் கொடுக்குஞ்சே
ரீயின் வாயினி விங்கிதச் சொல்லொழிந்
தியசெய்கை யுளானைத் தினஞ் சிறு
சேயு மெள்ளுநதன் சிந்தையு மெள்ளுமே. (6)

இகத்தின் வாழ்வினி விச்சய ருன்றனைச்
சுகத்தினிற் குருசாமியென் றோதுதல்
சுகத்தை நீக்கித் துபரஞ் செறிநா
ரகத்தைவிடென றன்றதல் சிவனுமே. (7)

ஆதிதேவனறிவில் லவர் செயுங்
கோதினைக்கமை கொண்டு பொறுக்கினு
நீதிநூலை யுணர்ந்து நெறி தவீர்
வேதியர்க்கு விமோசன மில்லையே. (8)

ஒருமை யாய்த்தன்னுதா நிமித்தமே
 தருமவேடர் தரிக்குதல் வெம்புவி
 * புருவை தன்னைப்புகுக்கப் புருவையின்
 சரமம் பூண்டங்கு சார்த னிகர்க்குமே. (9)

6-ம் அதிகாரம்.

பொய்க்குருவின்றன்மை முற்றுப்பெற்றது.
 ஆக, அதிகாரம் 6-க்குத் திருவிருத்தம். 67

7-ம், அதிகாரம்.

பிதாமாதாவை வணங்கல்.

சின்னவோர் பொருடந்தோரைச் சீவனுள்ளளவு
 முள்ளத், துன்னவே வேண்டுமென்ன வுரைத்தனர்
 பெரியோர்தேகந், தன்னையாருயிரைச்சீரார்தரணியின்
 வாழ்வைத்தந்த, வன்னை தந்தைக்குச்செய்யு மருங்
 கைம்மா மூளதோ வம்மா. (10)

கடவுளை வருந்திச்சூலாய்க் கைப்புறை யுண்டனந்த
 மிடர்களுந் றுதாரந்தன்னி லீரைந்து திங்கடாங்கிப்
 பீட்டியி லீன்றுபன்னாள் சொற்றனப்பாழையூட்டித்[சே
 திடமுற வளர்த்துவிட்டசெல்வியை வணங்காய் நெஞ்

எப்புவி களும்புரக்கு மீசனைத் துதிக்கவேண்டி
 னப்பனேதாயெயன்போமவரையே துதிக்கவேண்டி

* புருவை-ஆடு.

னோபபணை யுளதோவேலை யுலகிற்கட் புலனிற்றோன்
றுஞ், செப்பநுந் தெய்வமன்னார் சேவடிபோற்றாய்
நெஞ்சே. (3)

வைத்தவ ருளமுவப்ப மலர்நிழல் கனியீயாத
வத்தருததன்னைவெட்டி யழவிமொடீபா லீன்று [பாப்
கைத்தலத் தேநதிக்காத்த காதற்றாய் பிதாவை யேம்
பித்தரை யத்தன்கொன்று பெருநரகமுற்சேர்ப்பானே

சுன்றவர் நம்மாலுற்ற வெண்ணரு மிடர்கட்கான்
ற, மூன்றுலகமு மொப்பாமோ மூப்பினு லினைப்பாலன்
னார், கான்றவன் சொற்கள்கன்னல் கான்றவன் பாகெ
னக்கொண், லீண்டிகோ லென்னதாங்கி யூழியஞ்செய்
யாய் நெஞ்சே. (5)

சங்கெ, * வெஃகர தெவ்ருமோ ருதவி
செய்யா, ரோங்குசேய் வாழும் † வீயு முடலெய்க்கும்
பொழுதுதம்மைத், தாங்கிடுந் தாங்காதென்னுந் தன்
மைகோக் காதுபெற்றோர், பாங்குடன் வளர்க்குமன்பு
பரவலாந் தகைமைத்தன்றே. (6)

மண்ணினி லண்ணைதந்தை மறமறஞ் செயினுநோ
ன்பு, பண்ணினு முடல்வருந்தப் பண்புரி யினுமருந்
தென், றுண்ணினுக் களிக்கினுநதுன் புற்றய ரினு
மனத்தொன், றெண்ணினுந் தம்பொருட்டன் றின்சு
தர்பொருட்டாலன்றே. (7)

ஐயமெய்யம்மணத்தோ டழுவதை யன்றிபேசச்,
செய்யாவொன் றறியாஅய்ய சிற்றுடற் செய்வளர்ந்

* வெஃகல விரும்பல்

வீதல் - சாதல்.

திரு. குப்பலேன் வெளியெய்தா ருயிரினு மினிதாக்காக்கும், பொய்யிலன் புடைத்தாய் தந்தை போல்பவ ருளரோடுஞ்சே. (8)

மனையவன் வீயின்வேறோர் மனைவியைக் கொள லாம்பெற்ற, தனையா தியரிப்பிற்றணித்தனிபெறலா ம்பினும், புனைபொரு ணீங்கின்மற்றோர் பொருளையும் பெறலாமத்த னனையிறந் திடினவேறத்த னனைவரு வாரோடுஞ்சே. (9)

வேறு.

ஒருத்திபஞ்சகாலத்திற் றுதைக்குததன்முலைப்பா லுட்டிக்காத்தா, னெருததமிசைத்தந்தையினைச் சமந் தோடியொருவனென்னு றிடரைத்தீர்த்தா, னெருத்த ன்றன் றந்தைக்கே யுயிர்கொடுத்தா னெனப்பலவா வுரோமைநாட்டின், சரித்திரஞ்சொல் வதையறிவாய் டெஞ்சமேயின்றோரைத் தாங்குவாயே.

எ-ம் அதிகாரம்

பிதாமாதாவைவணங்கல் முற்றுப்பெற்றது.

ஆக அதிகாரம் - எ - க்குத் திருவிருத்தம் - 77.

8 - அதிகாரம்.

பாலரை வளர்த்தலும் படிப்பித்தலும்.

அயர்பொரு ணிரங்கவ ராதனங்கன்போற் செயப்பிறி தறிகிலாச் செயர் சுற்றுகோர்

கயப்புறுந் தீச்செயல் கற்கையாலவர்
நயப்புறுஞ் சேர்க்கைபை விலக்கனன்றரோ, (1)

வளையின மரநதனை நிமிர்த்தல் வாப்க்கும்பொ
னிலகிநீ பொழுதணி யிறற்றலாகுநல்
வளமுறு னீள்விநூன் மாண்பு நற்குண
மிளமையி லன்றிமூப் பெய்தி நெய்துமோ, (2)

மாலினா லிருவரு மருவி மாசிலாப்
பாலனைப் பயநதபின் படிப்பியாதுயர்
தாலமேற் செல்வமா வளர்த்தறங் கட்கோர்
காலனை வளர்க்கின்ற காட்சிபோலுமே, (3)

திதுநன் றறிகிலாச் சேயரென் செய்வார்
கோதற வவரைநன் நெறியிற் கூட்டிடா
தேதங்க ளவர்முன்செய் திழிவைக் கற்பிக்குந்
தான்தாய் புதல்வர்க்குச் சத்தூருக்களே, (4)

சுகமுறு வாழ்வில வெனினுந் தோன்றற்குச்
சுகமகிழ் கலையறந் தனைப் பயிற்றுத
லகரினைந்த ததுதரு மாதனநதனை
யிகபர மிரண்டினை யீதலொக்குமே, (5)

கலையிற்றாதுகா தலர்க்குமாநிதி
நிலையென விளிக்குத நெறியில் பித்தர்க்குக்
கொலைசெய்வா ளீவதுங் குழவிதன்னைமா
மலையினோர த்துவைப் பதுவுமானுமே, (6)

பயிர்களை யெடுத்திடப் பலனளித்தல்போற்
செயிரினைக் கடிந்துநற் செயல்வியந்தருந்

தபையொடுஞ் சேயினை வளர்க்குந் தந்தைதாய்
துயருற வண்ணமத் தோன்றல் காக்குமே. (7)

நிதிசெல வாய்க்கெடு நீசா வவ்வுவர்
மதியினை மயக்கெலம் மறம் விளைத்திடுங்
கொதியழ நரகிடுங் குணமுங்கல்வியும்
விதிதரும் பதிதரும் விடுநல்குமே (8)

புவிநடை கடவுண்மெய் போதமன் பறஞ்
செவியினே தாதொரு சேயைப் பார்விட
லவிபென ஆருமா றறிநிலான்றனைக்
* கவிபமில் புரவிவைத் தோட்டுங் காட்சியே. (9)

தீயராய் வறியராய்ச் சிலர் வருந்தலுந்
நூயராய்ச் சிலர்புவி துதிக்க வாழ்தலுந்
தாயினுஞ், றந்தையாற் சமைந்த தன்மையாற்
சேயரை நன்னெறி செலுத்தன் மேன்மையே. (10)

8-ம் அதிகாரம்

பாலரைவளர்த்தலும் பிடிப்பித்தலும்

முற்றுப்பெற்றன.

ஆக அதிகாரம் 8-க்கு திருவிருத்தம் 87.

9-ம் அதிகாரம்.

மாதரைப்படிப்பித்தல்.

கல்வியே யறவழி காட்டு மாண்மகன்
செல்வழி யறிந்திடான் வித்தை தேறுமு
னல்வளர் கூந்தலாரறிய நூலின்றி
நல்வழி யுணர்ந்ததி னடக்கற் பாலரோ. (1)

* கவியம் - கடிவாளம்

பெண்மகள் கெடுவனென் றஞ்சிப்பெற்றவ
னுண்மைநா லவட்குணர் த்தாமை தன்மனைக்
கண்மறு புருடரைக் காணுமென்றதை
யெண்மைபாத் தவன்பறித் தேரிதலோக்குமே. (2)

காவலன் பயத்திஹற் கறபைக் காக்கின்ற
பாவைய ரரிய நாற் பயன் நெறிந்திழிற்
பாவபுண் ணியநெறி யறியும் பண்பினற்
சீவனீங் கினுமப லாசைச் சேர்வரோ (3)

பொருந்துந் கலைநெரி பூவைகற்பது
திருந்தியே மிகுமலாற்றேய்ந்து போமெனல்
வருந்திடா துயிர்தரு ளீந்தைமானிட
ரருந்திழற் சாவரென் றறைதலொக்குமே (4)

முடவரே நடக்கினு மூங்கை பேசினுந்
திடமொடந் தகர்வழி தெரிந்து செல்லினு
மடமயி லணையர்நூல் வாசியாரெனி
லடமினன் னெறிதெரிந் தமைபற் பாலரோ. (5)

அரிவையர் நேசமு மார வல்லினில்
விரிசுடர் விளக்குக். ௧ விளக்கு வாரவர்க்
குரியநன் னூலுணர்த் தாமை கூடையா
லெரிபொளி விளக்கினை மறைத்த லேய்க்குமே, (6)

நீதிநூண் மைநதர்க்கு நிகழ்த்திமென்மல
ரோத்தியர்க் கொதிடா தொழ்த்தன் மெய்யினிற்
பாதிபை யேயலங் கரித்துப் பாதிமெய்
மீதினி லணியின்றி விடுத்தலொக்குமே. (7)

இக்கிணை நகுமெழி யெழின்மின் னுரினான்
மக்கண் மிக்கோரெனன் மடமையா மிரண்

* டக்கமு மொச்சுமே யன்றி நல்லக
ணைக்கண்மற் றெக்கணை யிழிவுடைக்கணை. (8)

வேறு.

கலையுணர்ந்தறி யாதேவார் கன்னியை
யுலையுறுஞ்சமு சாரத்தி னுய்க்குக்
னிலையுணர்ந்தற னீந்தறி யான்றனை
யுலையுடற்கண மிழ்த்தலை பொக்குமே. (9)

வேறு.

- நல்லறிவேயணி நன்னுதலார்க்கல்
தில்லவரோடுமி யைந்துகலத்தல்
புல்லுயிர் நீங்குபுழுக்கொள்சுவத்தைக்
கல்லுருவைப்புணர் காமநிகர்த்ததே. (10)

9-ம் அதிகாரம்

மாதரைப்படிப்பித்தல் முற்றுப்பெற்றது.
ஆக அதிகாரம் 9-க்கு திருவிருத்தம் 97.

10-ம் அதிகாரம்.

சகோதர ரியல்பு.

தந்தையொருவர்தம்மைத் தாங்கியவுதரமென்
று, மூந்தவன்பாலருந்து முலையொன்று வளருமில்
லொன், றிந்தவாறெல்லா னொன்று யியைந்தகோ தர
ரன்புற்று, சிந்தையுமொன்றிப்பாலுந் தேனும்போல்
விளங்கனன்றே. (1)

* அக்கம்-கண்.

வேறு.

ஆதரையிசைநர ராயயாவாநுஞ்
சோதாரெனமிகத் துன்னன்னெறென
வேதமேயோதுமேல் விளங்குஞ்சோதார்
மீதமைநட்பினை விளம்பல்வேண்டுமோ. (2)

பயந்தவர்சோதார் தமரைப்பண்பொடு
வியந்துபேணாதவன் வேறுளோர்களை
யியைந்துபேணுண்ண வெண்ணிரீக்குவ
ருயர்ந்தவரவனெடு முறவுதன்னைதே. (3)

ஒற்றையொணசுடரினை யொழிக்குமெல்வளி
கற்பையாப்பலசுடர் கலப்பினமாவளி
சற்றும்வெல்லாதுகூழ் தமர்சகோதார்
பற்றெடுமருவிடிற் படருறார்களே, (4)

ஒரிழையறுத்திட லெளிதொன்றாகவே
சேரிழைபலவுறத் திரித்த தாம்பினை
யாருமேகிதைத்திடா ரமைசகோதார்
சீரொடுபொருந்திடிற் றிறல்கொள்வாரமோ. (5)

10-ம் அதிகாரம்.

சகோதரரியல்பு முற்றுப்பெற்றது,
ஆக அதிகாரம் 10-க்கு திருவிருத்தம் 102.

புருடபாரியல்பு.

ஆவியின்றி யுடவில்லை யடவின்றியாவியிலை யது
போற்பத்தா, தேவியெனு மிருவர்கோர் தோருரு
வாஞ் செழுமலருந் தேனும்போல, மேவியவரிருவரு
மே நள்ளாதுமுடிசெயில் விளங்குமெய்யுஞ், சீவனு
மொன்றோடொன்று போராடியழிந்ததொக்குஞ் செப்
புங்காலே. (1)

மணியுமொளியும் போலாண் மகனு மனைவியும்
பொருந்தி வாழுவாரேற், பிணியுறுமாதுல ரெனினும்
பெருஞ்செல்வர் நகுலமும்மெம் பெரும்பாம்பும்போற்,
றணிபாத பீகையுற்று நள்ளாரே லுயிரற்ற சுவத்தின்
மீது, பணிகண்மிகப் பூட்டியலங் கரித்தலொக்கு மவர்
செல்வப் பயன்றானம்மா. (2)

தந்தைதாய் சோதரருற் றுரையெலாங் கைவித்
துத் தன்னைச்சார்ந்த, பைந்தொடியை யனையவர்போ
லாதரிக்கக்கணவனுக்கேபரமாமாதி, யந்தமிலான்முதற்
றெய்வம் பதியிரண்டாந்தெய்வமென வன்பிடுனெடு, சிந்
தைதனினி னைந்துருகுஞ் சேயிழைபூவையர்க் கெல்
லாந் தெய்வமாமால். (3)

தவனாட்டி யிருவரினற் குணமுளா ரிற்றென்னுந்
தன்மைநோக்க, னவமணஞ்செய் முன்னன்றிப் பின்
னுன்னிற் பயனுளதோ நாவாய்தன்னை, யுவராழிநடுவி
னன்றன் றெனக்கைவிடத்தகுமோ வுடல்பன்னேபுப்
சோர், தவயவங்கள் குறைந்தாலு மதையோம்பா தெ
றிவரோவவனிமீதே. (5)

கொழுநனயினு மனையாயினு மியல்பில்லாரொஃ
னிற் கூறின்கொல்லாற், செழுமைநெறியினிற்றிருப்
வேண்டுமிதத்தால்வசமாஞ் சினவிலங்கு, மழல்வதிஞ்
சுறுன்பமிசு மல்லாது பயனுளதோ வருநோயுற
விழிமுசைநன்மருந்திடா தழற்பிறம்பைவிடிலநோ
விலகுங்கொல்லோ. (5)

தந்தைதாய் சோதரரை கங்கிமின்னு ரொருவன
கை தன்னைப்பற்றிப், பந்தமுறலாலவ ரெல்லாநு
மிக்குரிமை யுளான் பத்தாவன்றோ, விந்தநிலையுணராய
லவனையிகல் செயுமேழை யிகபரத்தை, நிறதைபுறவு
ழித்தலாற மன்னைத்தான் கொலை செய்த னிகர்க்கு
மாதோ. (6)

பொய்யானநாடகத்திற் பதிமனைபோல் வேடமுற்
தோர் பூண்டகன்மஞ் செய்யாரேனகைக்கிடமாமுலக
றிய மணவாளன் நேவியென்ன மெய்யாவுறறோர் தம்மு
ண்டபிலரேற் பிரபஞ்ச விநோதக்கூத்தைக், கையாற
கொண்டாட்டுவிற்கும் பாணவரை யழற் புகுத்திக் கா
ய்வா னம்மா. (7)

பரவுசமுசாரமெனும் பண்டில்வாழ் வெனும்பொ
ருளைப பரப்பிப்பூண்ட, புரவிகள்போற்காந்தனுங் காந
தையுமைந்தார் மனமொத் தோர் போக்கைகாடி, விர
வொடு மேகாரென்னி னூர்த்தியொடப் பொருள்விளியு
ம் விற்புரக்கும், பரமனெனுஞ்சாரதியப் பரிகண்மேற்
சினமுற்றுப் படர்செய்வானே. (8)

உறவினரெல்லாங்கூடி மணவிழாச்செய் னூரியோ
னூரிமையென்னப், பெறலரும்பேர் பெறறுமொரு வ

ரைபொருவர்பேணரேற் பெருமையென்றோ, வறமறி
விலாவெனினும் விடாநற்புற்றாண்பெண்ணு மமைந்து
வாழும், பறவைமிருகங்களைப் பார்த்தாயினு நன்னைய
மன்றோர் பயிலனன்றே. (9)

தாங்குபொருள் சுட்டழித்துத் தானுமழியுங்கன
ல்போற் றலைவனெஞ்சைத், தீங்குகளாற் சுடுமனைவி
தன்வாழ்வைக் கெடுத்தலாற் செழுங்கண்டத்திற்,
தாங்குதிருநாணி னு லென்னபயனதைக்கழுத்திற சுரு
க்கிக்கொண்டு, தேங்குமுயிர்ப் பொறைநீக்கிற் பூம
டன் பெரும்பொறையுந் தீருமன்றே. (10)

அன்னைதந்தை யில்லத்துஞ் சுகமில்லைநமக்குரியா
ளானபின்னர், மனைதாங்கல் சூதகஞ்சூல்சேய்ப்பெருதல்
வளர்த்தலொடு மாமன்மாமி, யினையவரைபுபசரித்தல்
விருநதோம்பனம்பணிக ளியற்றலென்னும், வினைகளி
னு லயர்மனையைப் பரிவுடனாதரவுசெய்ய வேண்டு
நெஞ்சே. (11)

தந்துணைவர் வடிவிலா முட்வரெனினுந் திருவின்
றனையனொப்பா, மந்தமுளா ரயற்குமாரெனினும்விட
மனையராமருமனாளர், வந்தமுதுண் றெங்கியபின் று
முண்டு துயின் டு முன்னம் வல்லெழுந்த, பந்தமுதுங்
கருமமெலா முடிப்பர்கற் றி னணிபூண்ட படைக்கண்
னாரே. (12)

வினைப்பகைதீர் பெரியில்வாழ் வினிற்கலந்தது நி
ன்றாலும் வேதநாதன் றனைப்பரவி நினைத்தலென்று
மொழியார்போற் கற்பின்மிக்க தையலார்தம் மனைப்
பணிகள் செய்தாலுந்துயின்றாலுங் கனவினுந்தம் ம

ஞாள்மாட்டு, நினைப்பொழியார் கணவருட னவர்மன
மொன்றாய்க் கலந்துநிற்குமாதோ. (13)

ஏந்தலாந்தந்தையைத் தாய்ச்சியர் கோயிலேவிட்
டோ ரெளியர்சிற்றிற் சார்ந்தனனென் றிகழுமின்னே
சிற்றில்லாலவாருகே தங்கப்பெற்றேன், சேர்ந்தமிடி
யா லவர்தம்பணியாவு மென்கையாற் செய்யப்பெற்
றேன், பாரதவமீதின்றி யெந்தை யன்னையவே ருக்
குநிதி பாழ்த்ததன்றோ. (14)

முதல்வியிவ டினைவனை தெய்வமென்று ளவன்
சிற்றின் மோக்கமென்று, எதிலவனோ டிறைதல்சா
லோக சாமீபமென்று ளவன்கைதீண்டி, மதமொடுமே
யடித்தல் சாருபசாயுச்சிய மென்றான் மயற்பேய்கொ
ண்டாள், பதவியெலா மீன்றோர்பா ளிருக்கநன்பனொடு
மெலிந்தாள் பசினோயுற்றே. (15)

தேவனு.

உண்ணல் பூச்சுடநெஞ் சுவத்த லொப்பனை
பண்ண லெல்லாமவர் பார்க்கவே யன்றோ
வண்ணறன் பிரிவினை யறிந்துந்தோழிரீ
மண்ணவந் தனையிது மடமை யாகுமே. 16

கதிரவ ன்ணையதங் கணவரோர் முக
மெதிருற மலருமற் றேதிலார் முக
மதியனோக் கிடவிதழ் வாடிக் கூம்புமால்
சதியர்வாண் முகமெனுஞ் சலசப் பூவரோ. (17)

* மண்ணுதல் - அலங்கரித்தல்.

மிடியுளார் கேள்வரென நுரைத்த மின்னனாய்
கடியகா கறுகுடில் காந்தர் வேந்தரா
மடியனே குடியவ ரன்பென் செல்வமான்
குடியிறைபென்னிறை குறைபுண்டே சொலாய். (18)

தேழினை நுனக்குமோ துணைவ னுண்டவன்
வாழி தயத்தினன் மற்ற மாதரைப்
பாழினி னினைக்கின்றாய் பாவி நெஞ்சனக்
காழிசு முலகினி லனந்தமோ சொலாய் (19)

இங்கிரு பொருள்வயி னேகுலே ஸென்றீர்
தங்குவ துடலொன்றே தளர்நெஞ் சோடுயி
ரங்குறு நாசமே யபலமெய் யிதன்
பங்கதாம் அழியுதும் பங்க தாகுமே. (20)

விரியுல கழியினு மிறைகள், குழினுஞ்
சரிசுழற் கற்பினார் துணைவ னேயமும்
பிரிவின வாழ்க்கையும் பெறுவ ரேலவர்
பரிவெலா மிரவிமுன பனியி னீங்குமே. (21)

தினவினை செயவகல் செல்வ முன்னந்தா
தனம்வநு மதினெடு மடைகிலா யெனின்
மனம்வநு முயிர்வரும் வராத் தமெய்விவங்
கினமுறு வனமுறு மினம் வருந்தவே. (22)

வேறு.

இந்தவுடலுளமைப்பொறி யின்னுயிர்பாவு மண
ஞ்செயு, மந்தான்னாளினி லில்லவட்கன்பொ டளித்த
னன்யான்பொதுப், பைந்தொடியே யுனைச்சேர்த்திடப்

பாரிலெனக் குடல்வேறிலை, சிந்தை புலன்களும் (வே
றிலை சீவனும்வேறிலை செல்லையே. (23)

வேறு.

அந்தநா ணடந்திலாத யானகன்ற நெடுவழி
யெந்தவாறுசென்றதென்ன வெனையினுவுசி*சிலதிகைள்
பந்தவூர்தி யேறியே படர்ந்தனன் படர்ந்தநான்
வந்தபிழை யாவுமன்பர் *மந்தகாசந் தீர்ந்ததே,

திருவனா யெனப்புகழ்ந்து தேவியை விளிக்கமா
மருமலர் துறந்துநெஞ்சின் வாழ்ந்ததென்ன மழுவன
ளருவமாதை யொப்புரைக்க வழுதுவாடு நங்கையா
முருவமாதர்பெயருரைக்கி னுயிர்துறப்பனெஞ்சமே.

பூணலங்கன் மார்பினுரை யன்றிவேறு புருடரைக்
காணநோக்கி லேனினைந்து கழறநெஞ்ச வாயிலேன்
பாணவேறு பொறியிலேனை நடனம்பார்க்க வரவென
நாணமின்றி யேயுரைத்த நண்பர்வம்ப ரேகொலாம். (1)

வேறு.

ஓவியர்நீன்கவரெழுது மோவியத்தைக்கண்ணுறு
வான், நேவியையா மழைத்திடவான் சித்திரமே னுன்
பாரேன், பாவையார்தம் முருவெனினீர் பார்க்கமனம்
பொறேனென்றாள், காவியிழி மங்கையிவள் கற்புவெற்
பின் வற்பளதால். (27)

திருவென்ன வென்றனையார் சீர்கேடி யென நினைந்து
பொருள்வயினைகிடச்சீவன் பேரல்வாரே யுன்னுதலா

* சிலதி - தோழி. * மந்தகாசம் - புன்னகை.

லொருதரீமா பலதரீ யோவக்கா ளக்காளென்
நீ நிருவினையென்றனையழைத்த விழிக்கன் றுபங்கினியே.

நீ நள்ளிரவிற மமயந்தி னளன்றனையே புரிந்தபின் னுந்
ய தெள்ளுயிர்திங் கிலளென்னச் சேடிநீ பொய்யுரைத்தா
யுள்ளுயிரே பத்தாவா வுடையகற்பி னாற்கவன்றான்
உள்ளியகன் றுல்வேறு தனியுயிரே துரையாயே. (1)

1
(ரபதிநீ யானுலு நண்பரின்பா தத்துகட்குன்
சிரமகுட நிகராமோ சேர்க்கலைபெற் கொல்வனெனக்
கரவானையுருவிநின்றாய் கறபினுக்கீகார் குறைபின்றித்
தாமாநீ யெனைக்கொல்லிற நறதைதாய் குருவியே. (1)

அன்பருண்ணி லென்பசியோ மவர்களிக்க யான்களிப்
துன்பமவ ருறில்பாலுந் துன்புருவே தைவினாபேன்
லென்புடல்வேறெனினு மெமக்கின்னுயி ரொன்றென
வறிந்தேன், பின்பவர்தா மென்னைவிட்டுப் பிரிவதெல்
வா றுரைச்சியே, (31)

பொன்னகையிலாயெனச்சொல் பொற்றொடியே
பரத்தையர்க்கே, யன்னகைக ளுரியவைபா மசசநாண்
மடம் பயிர்ப்பு, மின்னகையாங் கற்பினர்க்கு மேதினியு
நீசொலுமப், புன்வகையு நண்பரினோ புன்னகைக்கு
நிகராமோ. (32)

செழுமுளரிபுனனீங்கிற செழுக்குமோபடர்கொடிகள்
கொழுக்கொம்பைப்பிரியின்வளங்கொண்டெய்யுமோகணவ
ரமுதயர வைதாலு மாரந்தைபல வியற்றிடினுந்
தொழுதகுதற் புடைபார்தந் துனைவரைவிட் டகல்
வாரோ. (33)

பேதைமதி யுற்றனையென் றெனையிகழும்பெருந்
தகையென், காதலியைப் பிரிந்ததிந்தக் காயமொன்
றே யுயிருநெஞ்சு, மாதவன்பா லுறையுமன்னுண் மன
முயிரென் பாலுரையு, மாதவினான் பேதைமதி யாயின
னென் பதுகிசமால் (34)

உரனெடுமா மதுகையினை யுலகமெலார் துதித்
தாலும், பெருமிதங்கொள் ளேமறியாப் பேதையெனு
நதுணைவி, யொருசிரக்கம் பிதஞ்செய்யி னுடலெலாம்
பரவசமாம், பருவமதிற் சிறியாளில் வசியமெவண்படித்
தனளால். (35)

வேறு.

வினையில் வென்றி யிலாதிங்கு மீண்டதற
கினன் முனிந்திடு மென்றஞ்சிலேம் வசை
தனையு மெண்ணி லந்தாரந் திறவிலே
மெனநகிற் செய்வ தொன்சொ விதயமே. (36)

இரிஞ ராலுறு மெய்வழுந் தேகமார்
பெரிய புண்களும் பேசருந் துன்பமு
முரிமை வாண்முக நோக்க வொழிதலாற
பிரியை நோக்கம் பெருமருந தாமரோ. (37)

எளிவி லாளில் லவனெனும் வேசிதேன்
மொழி முகத்தை மதியைமுன் னுன்முகன்
சுழிதராசினிற் றாக்கத்தட்டோடும்ப
ரெழுநி சாபதி யின்னுயிற் கெய்திலான் (38)

11-ம், அதிகாரம், புருடபாரியல்பு முற்றுப்பெற்றது
ஆக அதிகாரம் 10-க்கு திருவிருத்தம் 140.

12-ம் அதிகாரம்.
வி ப சா ர ம்.

பண்டோராண் பெண்ணை மைத்தவ் விருவருக்கு
மணமிபற்றிப் பானிரக்கங், கொண்டளித்த முறைகட
ந்து கன்னவழிப் புணர்ச்சி செய்யுங் கொடியோர்தம்
மை, மண்டலமே வாப்பிளந்து விழுங்காயோ வவர்தலை
மேல் வானுலாவுங், கொண்டலே பேரிடியை விழ்த்
தாயோ விதுசெய்யிற் குற்றமுண்டோ. (1)

வேறு.

ஒருவரு மறிகிலா ரெனவோ ரெண்ணுதல்
கரவயற் குமரரை கலத்தல் பூசைதன்
விருவிழி மூடிமற் றெவர்கள் பார்வையுந்
தெரிகிலா தெனப்பயன் றிருட லொக்குமே. (2)

அன்னிய ரெம்மியை பன்றிச் சேர்ந்தன
ரென்ன மின்னிடையவ ரியம்பல் சோரர்கள்
பொன்னையாம்வல்லிலைம் பொருள்வந்தெங்களை
முன்னை வவ்வியதென மொழித லொக்குமே. (3)

மனமகிழ் வாயயன் மைந்தர் தம்மொடுந்
தினமுரை யாடிடுந் தெரிவை கற்பது
புனலுறு முப்பினைப் போலு மெனமெழு
கனலுற லென்னவு மழிவ துண்மையே, (3)

வலதுகை துணைவனா மற்றோர் கைமனை
தலைவன்செய் தொழிலெலாந் தார மாற்றுத
றொலவிலா வலக்கையின் றொழி விடக்கா
நிலமிசை செய்தன நிர்தை மேவுமே. (5)

உண்டவர் தமைக்கொலு மோத வெவ்விட
மண்டினோர் தமைக்கொலு மாளிகையினுற்
றண்டினோர் தமைக்கொலுஞ் சற்பந் தைபலார்
கண்டவர் நினைப்பவர் தமைக்கொள் காளமே. (6)

நிலையில் சிற்றின்பத்தி னேயத் தாற்றின
மலைவுசெய் பவந்தனை யாற்றல் கொள்ளியாற்
றலையினைச் சொறிதலுந் தகிக்குந் தீயினை
பெலியினுக் கஞ்சி யில்லிடலு மேய்க்குமே, (7)

மின்னெறி மூட்டிடு விறகுபோற் சுவைக்
கன்னலைப் பழித்தசொல் லாரைக் காணலுந்
துன்னலு முன்னலுஞ் சுடுவெங் காமத்தீ
தன்னையே மூட்டிடுஞ் சமிதை போலுமே. (8)

உணர்வறிஞ் செல்வமு முயர்வு மோறுங்
சூணமறுங் குலமறுங் கொடிய நோயெலா
மணவுறு நரகுறு மாயுடேயு மால்
கணமறு மாதர்தோள் கலக்குந் தூர்த்தார்க்கே (9)

வேறு,

உவந்து தன்னுள்ளத் தோங்கிய கற்பிலாச்
சிவந்த வாயுடைச் சேயிழை பைப்பதி
யிவாந்து சேமஞ்செய் தெய்க்குதல் பட்டிகள்
கவாந்த பின்பொருட் காலை மொக்குமே. (10)

ஒயப்பாரி லுறுந்தெவ்வர் தம்மொடு
மேயப்போரி லெதிர்த்திட வென்றியா
மாயப் போர்செய் மடந்தையர்க் குப்புற
மாயப் பாற்செல வென்றி யமையுமே. (11)

வேறு.

கொழுநன்றியி லுயிர்க்கொலையாந் கோவாக்கி
ணையாம் பெரும்பழியா, மழல்பேர னெஞ்சைக் கரும்
பயத்தோ டயலாடவரை யொருபேதை, தழுவிப்பின்ப
முறன்மதமா தானுண்டகல்தா யிடையொழுஞ். க
ழையின்சாற்றை விழைந்ததன்பாற் கடுகிநக்க லேய்
க்குமால். (12)

வேறு.

மற்றொரு வணைச்சேர் மாதிற்றந்தாலும் வசைநிற்
குமுலகமுள்ளவுஞ், சுற்றமும் வாழ்வுந் துணையுமே
நீங்குஞ் சோரநாயகனுமே மதியான், பெற்ற சுந்ததி
யு மிழிவுறுமாண்ட பின்னவியாவெரி நகராஞ், சுற்று
நேரங்கொள் சுகத்தினுல்வினையுந தன்மையீ தரிவை
யிருணர்வீர். (13)

வேறு.

ஓர்பிழை குருவேசெய்யி னென்பது பிழைகள்செய்ய
நேர்சிறு சீடரென்ன நிதம்பதி பலமின்னாந்தோள்
சேர்வது காணுமில்லா டினம்பலபுருடர்சேர்தல் [தோ
சீரெனவுன்னி யன்னான் செலவுபார்த் திருப்பண்மா

தன்னைப்போற் பிறரைபெண்ணு மகுதியான் தா
ன்மணந்த, மின்னைப்போ லிடையினுளை விழியினுளை
குவோரைத் தின்னல்போன் முனிவுகொள்வோ ராய்
லவன் மேவிதன்னை, யன்னைசேர தரிபோ லெண்ணு
தனைந்திட விரும்பலென்னே.

12-ம், அதிகாரம் விபசார முற்றுப்பெற்றது, ஆக

அதிகாரம் 12-க்கு திருவிருத்தம் 155

உயர்ந்தோர் தாழ்ந்தோரைத் தாங்கல். 37.

3-ம் அதிகாரம்.

உயர்ந்தோர் தாழ்ந்தோரைத் தாங்கல்.

வாழ்கமும்புனைதுசணியும் பலவாகன மஞ்சமொ
டுந், சூழ்பொருளும் சுவை சேரமுதுங்கமழ் சோலையு
மாசுகமும், கீழவராலவர் தாமிலரேன்மிகு கேவல மா
யுலகம், பாழதுவாமதனாரு டான்வர் பாலுறு வாய்
மனனே. (1)

வேறு.

நாதனே யுயர்வாந்தந்தை நரரெலா மன்னுன் சே
யர், பூதலப் பொருள்கள் யார்க்கும் பெர்துமையல்
லாதுசொந்தச், சாறனப் பொருள்போற் செப்புச் சா
தனம் பெற்றோரில்லை. யாதலிற்றுழ்ந்தோர் தம்மை
யருஞ்செல்வர் தாங்கண்மாண்பே. (2)

நயறைங் கல்வியின்றி நனிநிதியாற் குலத்தால்,
வயதினற் பெரியரென்னன் மைந்தர்தந் தையின்றோ
ளேறி, யியலித்தாம் பெரியேரென்ன வியம்பலுங்காலை
மாலை, யுயர்நிழ லுள்ளோர்தம்மை யுயர்ந்தவரெனலு
மொப்பே. (3)

எலிராட் டினவூசற்கு னேறியே சுற்றுங்காலை,
மேலவர் கீழுங் கீழோர் மேலுமாய்ச் சுழலல்போல,
ஞாலமீ தின்றுயர்ந்தோர் நாளைபே வறியராவார்,
சிலநெஞ்சினர் கீழோரைச் சினந்திகழார்கண்மாதோ.

மக்கள்யாவுரு மோரன்னை வயிற்றிடை யுதித்த
லாவிற், சக்கரந்தனி லெல்தோருஞ் சகோதர ராவர்

சீரின் மிக்கவர் தாழ்ந்தோ ரென்னல் வெறும்பொய்
யா மேன்மையென்ப, தொக்கவே பிறப்பிறப்பி லுறுங்
கொலே வுரையாய் நெஞ்சே. (5)

* சிலதரு நரமேயங்கஞ் சீவனெஞ்சவர்க்குமுண்
டா, நலநவை யின்பதுன்ப நானிலத்துள்வர்க்கு, நில
மிசை யவரைச்செய்தோ னித்தனையவரையேதும், புல
னிலாப் பொருள்போ லெனளும் புல்லர் வீட்டில்லர்
மாதோ. (6)

கொற்றவர் நரர்க்குழைத்துக் கூலியா மிறையக்
கொள்வர், மற்றவரெவருந்தம்மெய் வருந்தவே யுழைப்
பர்செல்வம், பெற்றவர்களு முழைப்பர் பின்னவர்க்
குழைப்பர்சேட, நுற்றவித்தன்மையுன்னி னுழையரார்
தலைவராரே. (7)

உடலுறுப்புகண்மேல்கீழென் றுன்னிடா தோம்
பல்போலுந், தடமலகொண்டநீரைத் தாழ்தரைக்களித்
தல்போலுந், தொடர்புறுமேலோர் தங்கைத்தோய்நிதி
யாவுந்தாழ்ந்தோர்க், கிடவெனக் கடவுளீந்தா னென
கினைந் திடுவர்மாதோ. (8)

என்றுமெய் வருந்தவேலை யியற்றுவோர்க் குயர்ந்
தோர்சொற்பப், பொன்றனை யீவாசெட்டுப் புரிகின்ற
வணிகரென்ன, வொன்றுகொண் டொன்றையீவோ
ருழையுயிற்று முயர்ந்தோ, ரென்றுகொள் ளெண்ணந்
திண்ண மென்னலெவ்வண்ணமம்மா. (9)

ஒளிமுடி யொடும்பிறந்தே யுலகமாண்டவருமில்லை
யெளியரா யோடொன் றேந்தி யிங்குதித்தவருமில்லை

* சிலதர் - ஏவல்செய்வோர்.

தாழ்ந்தோ ருயர்ந்தோர்க் கடங்கல். 39

குளிர்கட லுடுத்தபாரிற் குறைந்தவர் மேலோரென்
னல், வெளிமயக் கன்றிசசற்று மெப்பலவுணவாய்
நெஞ்சே. (10)

13-ம் அதிகாரம்.

உயர்ந்தோர் தாழ்ந்தோரைத் தாங்கல்

முற்றுப்பெற்றது, ஆக அதிகாரம் 13-க்குத்

திருவிருத்தம், 165.

6-ம் அதிகாரம்

தாழ்ந்தோருயர்ந்தோர்க்கடங்கல்.

விரிசுடர்க்கதி ரோன்மதிதாரகை விலங்குபக்கி
மாமலையாவினும், பெரிதுசின்னதென் றுகியதன்மை
போற்பிழையிலான்வகுத், திட்டவுலகிய, றிரிதவின்றி
நடப்பதற்காகவே சிறியந்மேலவ ரென்னவிங்காயினு,
ருரியவிம்முறையின் படிதாழ்ந்தவ ருயர்ந்தவர்க்குள்
ளடங்க லொழுக்கமே. (1)

14-ம் அதிகாரம்.

தாழ்ந்தோ ருயர்ந்தோர்க்கடங்கல் முற்றுப்பெற்றது.

ஆக, அதிகாரம் 14-க்குத் திருவிருத்தம் 166.

நீ தி நூ ல்.

15-ம் அதிகாரம்

பொய்.

முன்னமேய் பொய்யுரைக்க வப்பொய்வெளியா
காமன் முடும்வண்ணம், பின்னுமோர் பொய்யுரைக்க
வதையுநிலை நிறுத்தவோர் பெரும்பொய்சொல்ல. வின்
னவகை கைதவமொன்றிருநூறு கைதவத்துக்கிடமாம்
வாய்மை தன்னைமுன்பகரிற் சங்கடமொன் றிலையது
வேதகைமை நெஞ்சே. (1)

இழுகைசொல்லி மறைக்கலா மெனுந்திடத்தார்
பாதங்களெல்லாந்தீயர், பொழுதெலாம் புரிதலாற் குற்
றங்கள் யாவுக்கும் பொய்பிதாவாம், வழுதொன்றை
நீக்கிமுற்றிவினைகளெலா நீங்கிநெல்வண்மையொன்றே,
முழுதுமுண ரறிஞர்க்குத் தோழனா மவர்க்கதனான
மோசமுண்டோ. (2)

அங்கதமே பொருளென்னக் கைக்கொண்டோர்
மறந்தொருமெய் யறைந்திட்டாலு, மிங்கதனை யெவரு
நம்பார் துணையார் புத்திரர்தமரு மிகழ்ச்சிசெய்வா
ரங்கணுல கெங்கணுமே வசையாகு நரரெலா மகிதரா
வார் பங்கமுறும் பொய்யரைப்பொய்யறுஞ் சேரார்தம்
முளமும் பழிக்குமன்றோ. (3)

ஏதேனும் பயன்வேண்டிப் பொய்சொல்லி னப்
பொய்தானெவ்விதத்து, மாதரையில்வெளியாகு மப்
பொழுதப் பயனழியும்வளருந்துன்பஞ் சாதவிண்மை
வேண்டிவிட முண்ணலொக்கும் பயன்கருதிச்சலமு

ஈரத்த, லாதலிந லுண்மைத்தனைத் துணைக்கொள்ளி
னெப்பயனு மடைவோ நெஞ்சே. (4)

மெய்யரெனப் பெயர்பூண்டார் வறிஞரே யெனி
லுநிதி மிகவுமன்னார், கையதனிற் கொடுத்துவைக்க
வெவரு மஞ்சார் பொய்யரெனக் கவ்வையூண்டார், செய்
யபொருண் மிகவுளா ரெனினுமவர் கையிலொரு செல்
லாக்காசு, மையமின்றியொருவர்கொடா ரெனிற்படி
றின்றன்மைதனை யறைவதென்னே. (5)

விலங்குபறவையினு ஈர்வாக்கொன்றாற் சிறப்
புடையர் விளங்குந்தின்மை, யிலங்குவாயா லுரையாத
வததமுரைப் போருலக மிகழ்விலங்கின் குலங்களினுங்
கடையராஞ்சாணமதை யமுதுவைக்குங் கோலச் செம்
பொற், கலங்களின் வைத்தலைபொக்குமெப்க் குரியவா
யாற்போய் கழறலன்றே (6)

பழியிலாரொருவர்க்குமஞ்சாது நேர்வழியே படர்
வார்வவ்வுந, தொழிலுளார பகற்கஞ்சந் * துரிஞ்சில்
போ விட்டிகையிற் றொடர்ந்துசெல்வா, ரிழிவுளாரென்
பதற்குப் பொய்த்தலே சான்றாகுமேசினாய, வழியுளா
ரென்பதற்குச் சரதமேசாட்சியா மகியின்கண்ணே. (7)

அயலர்செய் குறறங்கன் கூறாமன் மறைதலேயற
மாமன்னார், துவருருவண்ணநாம் பொய்த்தாலும்பிழை
பன்று சொந்தமாவோர், பயன்வேண்டிச்சிரிய்தோர்
பொய் சொன்னும்பெரும்பழியாம் பார்மேல்கீழா,

* துரிஞ்சில் - வெளவால்.

யயர்வாகப்புரண்டாலும் பிறர்க்கின்னாதரும்பொய்யை
யறையனெஞ்சே. (8)

பாசினிற் பொய்த்திடல் பொய்க்க வுன்னுதல்
பொய்யினைப் பிறர்க்கும் பயிற்றல்யாதோர், காரியஞ்
செய்வேனென்னசொல்லித்தவிர்த றனக்கேலாக்கரு
மறதன்னை, வீரியமாய்ச்செய்வனென லற்பறையே
துதித்தல்பொய்யை வியந்துகொள்ளல் சீரியரையிகழ
தல் பிறர்மீதொருவன் சொல்லும்பழியைச் செவியிற்
கோடல். (9)

தற்புகழ்தல் புறங்கூறன் மிக * விருணம்வாங்கு
தல் பொய்ச்சான் றுரைத்தல், பற்பலவாக்கட்சாடை
சிரகரம்பிதிஞ்செய்து பசுமைபொய்போற், பிற்பயன்
றோன்றிடச்செய்தன்மெய்யுரைக்க வஞ்சிவாய்பேசிடா
மற், சற்பணையயிருத்தல் பொய்க்கதை கூறல்கேட்ட
லெலாஞ் சலங்களாமே. (10)

வியனுலகெங்கணும் வீற்றிருக்கமோர்
வயமுள்ளான் முனிவிற்கஞ்சுது மாக்கட்துப்
பயமொடுமறுத்தமே பகர்தறேவினுங்
கயவுளார் நரரெனக்கருதல்போலுமே. (11)

15-ம் அதிகாரம்.

பொய் முற்றுப்பெற்றது.

ஆக அதிகாரம் 15-க்குத் திருவிருத்தம் 177.

16-ம் அதிகாரம்.

க ள வு.

களவுசெய்குதன் மனத்தினி னினைக்குதல் கவரென்
றுளமகிழ்ந் துபதேசித்த லுதவிசெய் தொழுகல்
வளமிலாப் பொருண் மாறுதல் மிருவினைவாங்க
லளவினுந் நிறைதனினும் வஞ்சித்தபகரித்தல். (1)

கண்டுடுத்த வோர்பொருளனுபவித்தலுங் கள
வின், பண்டம் வாங்கலும் வாங்கியகடன் கொடாப்ப
ழியு, மண்டும் வண்பொருளாசை யாற்பொய் வழக்கிட
லுந் தொண்டிசெய்பவர் கூலியைக் குறைக்கின்ற
தொழிலும். (2)

நட்டமே பிறர்க்கெய்திடச்செய்தலு நம்பி
யிட்டர்வைத்த நற்பொருளபகரித்தலு மிறப்ப
வட்டம் வட்டிகள்வாங்கலுஞ் சூதிற்பொன்பெறலு
மிட்டவேலை செய்யாதுகைக் கூலிகொள்ளியல்பும். (3)

கன்னம்வைத்தல் செல்லாப்பணம் வழங்குதல்கள்ள
மன்னுசீட்டை யுண்டாக்குதல் கைலஞ்சம்வாங்க
லென்னும்பாவுமே களவதாமித்தொழிற் கிழைவோர்
மன்னராக்கினை வசைநரகடைநது வாடுவரால். (4)

நிலைவா ஁து தந்தே வையைச் சேயரைப் பிரிந்து
கலகலென்னவேடுபாவிசெய்மா விலங்குகாற்பூண்டில்
யுலகமேசிடர் சிறையகத் துற்றுமண் சுமந்து
சிலுகெலாமுதல் சிறிதுபொன் நிருடலாலன்றோ. (5)

தள்ளரும் பெரும்பழியுளாரென்னினுந் தரையி
லென்னல்சே ரிழிகுலத்தசே யென்னினுமேசென்
கள்ளரென் றவர்ப்பழித்திடப் பொருரெனிற் களவிற்
குள்ளபிரவ மானத்தை யுரைப்பதென் னுளமே. (6)

வேறு.

அரிமுழ துழைதல்போல வயலகம் புகும்போதச்
சம், பொருடிருடும் போதச்சம் புறப்பட்டேகுங்கா
லச்சந், தெருவினி லெவர்க்கும்ச்சவ கவர்த்தன தினே
க்கவச்ச, முருமுருக்கொண்டுகள்வருளங்குடிகொண்ட
போலும். (7)

நிரந்தரம் பலநோயுற்று நெடிதயரினுங் கையேந்த,
யிரந்துணப் பெருநிரப்பே யெய்தினும் பகரவொண்ணு,
வரந்தை சூழினும்பொன் வவ்வுமத்தொழிற்கியையா
வண்ணம், வரந்தரவேண்டுமென்னக் கடவுளை வருத்
தாய் நெஞ்சே. (8)

16-ம் அதிகாரம்.

களவு முற்றுப்பெறது.

ஆக அதிகாரம் 16-க்குத் திருவிருத்தம் 185.

17-ம் அதிகாரம்.

கொலை.

உயிரினை வதைத்திடல் வதைக்க உன்னுத
லாரிலெனக் கொடியசொல் லறைதலெற்றலவெண்
பயிருடை மததெனத் * தாபம் பல்புரிந்
தயலவ ராயுணட் கழிவுண்டாக்குதல்.. (1)

* தாபம் - துன்பம்

கருவினை யழிக்புதல் கயமிங் கோணையார்
மருவிட விரும்புதன் மற்றன் னோரிட
ரொருவிட வகைசெயா தொழிதல் வெவ்விடஞ்
* சருவிணி விடர்கொடுஞ் சமர்க்குடன்படல். (2)

முனைவுகட் காமம்வெம் முரண்முதற்கொலை
வினையினுக் கேலுவாம் வினைக் கடைந்திடன்
மனையினிற் தீயிடன் மண்ணிற்றக்கொல
வினைய யாவுங்கொலை பென்னும் வேதமே. (3)

பெறலரு முயிர்தரும் பிறப்பிலானதை
யறவொரு வழிசெய தாண்மை பூண்டனன்
பறவையை நரர்விலங் கினைப்படுக்குமோர்
மறவனுக்குலகெலா மறவியென்பவே. (4)

கொலைபுரிவோரையுங் குடி வருந்தவே
யலைவுசெப்பவரையு மாவி நீக்கிடத்
தலைமுடிதரித்தவர் தமக்குநீதியா
மிலைகொலை செயுமுறைந்திதர ரார்க்குமே. (5)

சுதமுறு முகத்தொடு சொல்லு மாற்றமும்
பதமுறு † கறைக்கதை படிந்தவாடையும்
‡ வதனையே நாட்டலால் வதைமறைக்குத
லுதயனைக் கரத்தினான் மறைத்தலொக்குமே. (6)

பவமறமாயினும் || பவர்க்க முத்தியாய்ச்
சிவமுறப் பொலியினுஞ் சிதைநதழிந்தவோர்

* சரு - சோறு † இதரர் - அன்னியர். ‡ கறை - இரத்தம்.
‡ வதன் - கொலை, || பவர்க்கம் - நரகம்.

சவமுயிர் மேவினுந் தகையில்சுடதக
ரவனியி லுயர்ந்திட லறிதுநெஞ்சமே. (7)

பத்தினிசேயரும் பரிசனங்களுந்
தத்தமநிலைகெடத் தலைவனைச்சம
னொத்தவ னியிற்கொல லொருவன் நன்னையன்
றத்தனை பேரையு மடுத்தல் போலுவே, (8)

தீயிடை மூழ்கினேன் சிங்கியுண்டவன்
மாய்வினா துய்யினும் வதனும் யானை
னையதன் ரொழில்புரி வோனையன்போடு
மேயதன் னுலகினுக் கீண்டழைக்குமே (9)

சீவனை வதைசெயல் சிறந்த தாயுநகர
பாவமோ காரத்தினுந் கொலைசெய் பரணையப்
பூவலயம் பொரு தெரிபும் பூதிதா
னுவென வாய்திறந் தவனை நுகருமே (10)

17-ம், அதிகாரம்.

கொலை முறறுப்பெற்றது.

ஆக, அதிகாரம் 17-க்குத் திருவிருத்தம், 193

18-ம் அதிகாரம்.

மது.

ஞானமெய்ச் சுகம்புகழ் நலம்பெறத்தனந்
தானமே செய்குவர் தகுதியோரறி

வீனமெய் மறதநேர யிழிவுறப் பொருள்
வானென வழங்குதர் மதுவுண்போர்களே. (1)

மருந்தநேர் மதுவுண்போர் மாண்ட பாண்மையா
லருந்தவப் பாலருக் கப்ப னில்லையால்
பொருந்திய மனையவள் பூண்டநாண் களத
திருந்ததே பென்னினு மிழந்ததொக்குமே. (2)

சித்தமு மவகமாஞ் செயல் விகற்பமா
நித்தமு மாணமா நெடிய துன்பமா
மத்தமு நாசமா மவிழ்த மின்மையாற்
பித்தினு நஞ்சினும் பெரிது கள்ளரோ. (3)

பாலினைத் தேனையின் பாகை நீததுவெண்
மாவியை மாநதுவோர் மலர்க்கணித்து மெய்த்
தோலிரணந்தனைச் சூதகந்தனைக்
கோலியுண் டெவக்குமீக கூட்ட மொப்பரே. (4)

சீயென விகழ்தரு தேனுண் போர்களை
நாயெனக் * கோடுகன வாக்குநாடொறு
மாயினை மகளாயில் லாக்குந் தாண்கொண்ட
சேயிழை யையும் விலைசெயச் செய்யுமால். (5)

மலர்தனை யழுதென மாந்தச் செய்திடு
மலர்நதபூ வெனவன லள்ளச் செய்யும்வெஞ்
சலநதரும் பகைவர்கை தனக்குள் ளாக்குநன்
னலந்தனை யழித்திடு நறவு நெஞ்சமே. (6)

அலருற வீயெறும் பாவுதேளொடும்
பலவிலங் கணுகுறப் படுத்தபயலின்

மலசல வார்த்தியு மயக்குங் கோடலா
 னிலமதி னாகமா நிதங்கள் ஞாய், பர்க்கே. (7)

கொஞ்சமுஞ் சுவையிலை ஞாத்தைக்கோணிபே
 நஞ்சென துகர்வார்மெல் நலியமுப்புற
 விஞ்சியவாவறீ வினைகள் யாவுமே
 குஞ்சுகள் கள்ளெனுங் கொடிய பக்கிக்கே (8)

வேறு.

வருமையாற் களவு செய்வர் மையலாற் காமத்
 தாழ்வர், குறுமைசேர் பகையினுல்வென கொலைசெய்
 வர் வசையினோடுஞ், சிறுமைதந் துயிரிருநதுஞ் செத்
 தவராக்கியிம்மை, மறுமையை யழிக்குங்கள்னை மறந்த
 டெப்பயன் வேட்டம்மா. (9)

(, வேறு.

நரிநாய் பறவைஞ்ஞ வழிநடுகிற கிடந்தசவமதனை
 யுரியாரிலரென் றிகொட்டுக் குடன்கொண்டேகிக் கட்
 டையில்வைத், தெரியா நின்றேன் பிணம்விழித்தில்
 தின்றேன்மயக்கென் றியம்பிமெய்கொ, னாரியை யவிக்கு
 முன்னமெழுந்தயற்கட் கடையுட் புகுந்ததுவே. (10)

15 - ம், அதிகாரம்,

மது, முற்றுப்பெற்றது.

ஆக, அதிகாரம் 18-க்குத் திருவிருத்தம் 205.

19-ம் அதிகாரம்.

சூது.

வித்தமேமிகுமென வெஃகிச் சூதினி
லத்தமா ரத்தமுமழித்த றீட்டிய
சித்திர மாதெழி னம்பிச்சேர்ந்ததற்
பத்தினி தனையகல் பான்மை யொக்குமே. (1)

வையமேன் மானிடர் வாழுநாட்சில
வையமில் கேள்விதர்னளவி லாருயி
ருய்யகல்வினைகளை யுளுற்றிடாது. நான்
பொய்யமர் சூதினிற் போக்கல் புன்மையே (2)

ஓதரு விசையொடு மோடு நாளென
மேதையர் தந்தொழில் விடாது செய்குவர்
போது நீட்டித்தெனப் பொறியிலாரதைச்
சூதெனும் வாள்கொடு துணிக்கநேர்வரே. (3)

வளமவி நிடதநா டளிக்குமாண்புசேர்
நளனையு மலைவுசெய் நாசச்சூதுதான்
களவுபொய் சினம்பகை காமமியாவையு
மளவறப் பயிற்றிடு மையன்ப்பாலுமே. (4)

கவறினை பாடுவோன் காந்தை வியினுஞ்
சவமதிவ் வழிசெவ் மென்று தானெழா
னவன்புனை தாவிபந் தயத்துக் காமென
வுவகை ஸூத்தாடுவா னுயர்வு ருனரே. (5)

தினம்,

வேறு,

வட்டமானில மீதுமன்றார் விட
மிட்டபாலை யினிதளித் தாலெனக்
கட்டமேவுந் கழகத்தில் வென்றுகொ
ளொட்டங் கையினி லொட்ட மளிக் குமால். (6)

* இவறிலேதர் கீழினையுந் தந்துபின்
நிவறியாவையுந்த்நு நெஞ்சந்தனைக்
கவறென்னேவிக் கலக்கந் கொடுத்தலாற்
கவறெனும் பெயர் காரண நாமமே. (7)

19-ம், அதிகாரம்.

குது முற்றுப்பெற்றது.

ஆக அதிகாரம் - 19-க்குத் திருவிருத்தம்-212

20-ம் அதிகாரம்.

பரிதானம்.

வலியினாலி லஞ்சங்கொள் மார்தர் பாறசென்று
மெலியவர் வழக்கினை விளம்பல் வாடிய
லெலிகண் மார்ச்சாலத்தி னிடத்து மாக்கள்வெம்
புலியிடத்துஞ் சரண் புத்தலொககுமே. (1)

அல்லினிற் களவுசெப்பவரை வெஞ்சிறை
யில்லிடம் பண்பினுக்கிபைந்த மாக்களே
யெல்லினி லெவரையு மேய்த்துவவ்வலாற்
கொல்லினும் போதுமோ கொடியர் தம்மையே, (2)

* இறவல் ஆசை.

கொலைஞருஞ் சொரூந் கொடிய வஞ்சரு
சிலைபெற வவ்வாய் விதிபைக்கொண்டுதன்
ணலைகடவுளாய் ஸ்திக்குர் தீயர்பான்
மலையெனப் பாவமும் பழியு மண்டுமே, (3)

பயிரினை வேலிதான் மேய்ந்த பான்னப்போற்
செயிருற சீதியைச் சிதைத்தோர் தீயன்சான்
வயிறினை லளர்த்திட வான்கு மாகிதி
வெயிறு மெவண்ணெய்ப்போல் விளியுமுண்மையே, (4)

ஆசையால் வாங்கிடு மவனை நீந்தவர்
கேசமா மதிப்பாக்கினன் சென்னிதம்
மாசன மாக்குவ ரடிமை ஈனெனச்
சாசன மவர்க்கவன் றந்ததென்னவே, (5)

காசதி கந்தனைக் கருகுவாதந்தீத்
தேகற் வேணுகட் கடர்செய் வேன்றன்
மீசாந் குறைவுபா ராதுமேவிந்
தாசியரிட மிழி தகவுளா ணன்றே, (6)

எனதுன தெகுவொரு பெருட்கிரண்டுபோர்
சினமொடு வாதித்தோர் தீயன்பாற்செலிற்
றனதென வப்பொரு டணக்கொள் வானவர்
மனதொரு மித்ததை வகித்தன் மாண்போர், (7)

பசியன லெளியினார் பகலிரப்பினு
* மசியுறு மெங்கணு மாக்கமுள்ளவர்
நிசிபகல் பலரிட நிதமுமேற்கின்ற
வசையினைச் சொல்லவோர் வாயும் போதுமோ, (8)

* அதி - அவமதிச்சிரிப்பு.

பெற்றவன் கைப்பொருள் பிள்ளைக் கேயலான்
மற்றவர்க்கிலையெனன் மனுவி நீதியான்
குற்றமே விடநிதி கோடிபேர் கையிற்
பற்றுலோ னவர்க்கெலாம் பால்ன்போலுமே. (9)

வேறு.

மண்டலீகன்றன் றண்டனை நமகவமானங்
கண்டபேர்க்கெலாம் பயம்பெரும் பகையொடுகவ்வை
பண்டமில்வகை யிட்டலி னனுதினம் பலரை.
யண்டிமானமாத் தொண்டுசெய் துயிருயலழகே, (10)

வேறு.

இருவரிடத்தும் விவாதநிதிக் கிரட்டிகொள்வர்,
தகாதென்னி, னருமைசய மென்பார்தோல்வி யடைந்
தோன் றந்தநிதிகெட்டின், வெருவவவன்மேற் பொய்
வழக்கை மெய்ப்போற்கற்பித் திடரிழைத்துச், சருவ
கொள்ளை யடிப்பர்பரி தானம்வாங்கும் பாதகரே. (11)

20-ம் அதிகாரம்.

பரிதானம் முற்றுப்பெற்றது.

ஆக அதிகாரம் 20-க்கு திருவிருத்தம் 224.

21-ம் அதிகாரம்.

புறங்கூறல்.

சமீபினை மிடுவனஞ் சாநுந் துர்மனம்
பூம்பொழில் பரிமளம் பொருந்து நாரிநிந்

தாம்பழி யுளரலாற் றகுதியோர் பிறர்
நோம்படி யவர்குறை நுவலுவார்களே. (1)

நலத்தின் மிக்காரசொலார் நயமில் சொல்லையே
சொலத்தகாப் பழிபிறர் மீது சொல்லுவோன்
குலத்தினு நலத்தினுங் குறையுளானெனத்
தலத்தவன் வாய்மொழி சாட்சியாகுமே. (2)

உள்ளவங் கணங்ககிந் தோடல்போலொளி
கள்ளநெஞ்சினன் புந்கழற லன்னவ
லுள்ளமார்புறையெலா மொழுகி வாய்வழி
வெள்ளமாய் வழிகின்ற விதத்தைமானுமே. (3)

இன்னலே யேதிலார்க் கிழைக்கு மச்சொலே
முன்னமெய் பென்னினு முழுப்பொய் போலுமா
மன்னவர் குறையினை யறிந்துமின்றெனப்
பன்னுபொய் மெய்யினும் பாடுடைத்தரோ (4)

வேறு.

ஆட்சியாமுல கரசன்முன்
சாட்சிசொல் சமயத்தலான்
மாட்சியோர் பிறர் மறுவினை
நீட்சியா நிகழ்த்தார்களே. (5)

மதியிலார் செய்வடுவவ
நெதிரி னின்றியம்பினு
* முதுகினின்று மொழிவரோ
விதியுணர்ந்த விபுதரே. (6)

ஒருவனொருவன் குறையைபுரைத்திடவேயதைக் கேட்டோர், பெருகபத்தங்கலந்து பலபேர்க்குரைக்க வில்வாமே, மருவியெங்கும் பரவுதலான் மண்ணின்முன்னத் தூறுமவன், * குருநோயொப்பானவனைக் கோனூர்விட்டகற்பனன்றே. (7)

21-ம், அதிகாரம்,

புறங்கூறல், முற்றுப்பெற்றது.

ஆக அதிகாரம் 21-க்கு திருவிருத்தம் 230.

22-ம் அதிகாரம்.

பெரியோரைத் தூறல்.

அரியகுணஞ்சேர் பெரியர்தமக் கமையக்கடல்குழ் புவனமெங்கும், விரியுமிசைமா சுறவவர்மேல் விளம் பும்பொய்ச்சொ லண்டமிசை, திரிடும்பானுக் கிரணமதைத் திரட்டிப்பற்றி யதன்மீது; கரிபைப்பூச வேண்டுமெனக் கருதுந்தன்மை பொருவுமால். (1)

காற்றினெதிரே நின்றொருவன் காறியுமிழு முச்சிட்ட, மாற்றியவன்மேல் வந்துவிழும் வாறுபோ வித்தாரணியிற், நேற்றியொழியும் வாழ்வதனைத் துறந்தமேலோர் மீதொருவன், ஹற்றிச்சூறும் வசைச்சொற்கள் சொன்னோன்மீதே தோயுமால். (2)

* குரு - வருத்தம்.

கடலனலும் மெரிந்ததென்றுங் கதிர்குளிர்ளே
யுற்றதென்றுந், தடவரையே சாய்ந்ததென்றுஞ் சாற்
துமொழி நம்புவாரர், திடமுடைய சான்றோர்மேற்
செப்புமவ தூறதனைப், விடவிமிசை வாழறிஞர் பொய்
யெனவே தன் னவ்வால். (3)

வாய்கைக்கு நோயினர்க்கே மாமதுவுங் கைப்பா
குங், காய்வெயிலு மஞ்சணிநங் காமாலைக் கண்ணருக்
கே, சாய்சிழலுஞ் சுடுவெயிலார் தாபச்சுரத்தினர்க்
கே, தியவர்க்குந் தூயவருந்தியவர்போற் றேன்று
வரே. (4)

கஞ்சனத்திற் றம்முகமெ காணுவதுபோற் கய
வர், தஞ்செயிரைப் பிறர்செயிர்போற் றுமெண்ணித்
தூறுவரோர், வஞ்சகனை நம்பியொரு மாசிலா னின்ன
லொடு, மெஞ்சலுற வண்ணமவ னிழிவுரைத்தன் மு
றையாமே. (5)

22-ம் அதிகாரம்

பெரியோரைத்தூறல் முற்றுப்பெற்றது.

ஆக, அதிகாரம் 22-க்குத் திருவிருத்தம் 236.

23 - அதிகாரம்.

உலோபம்.

பொன்னினைப் புதைத்திடப்புவியைத் தோண்டுலோன்
றன்னிடந் தோட்டமண் டனையிழுத்தலா

ஹ்னுடை பதுரிதி புலகமேயும்
 னென்னுடை யதுவென் வியம்பலொக்குமே. (1)

பொன்னை மாநிலத்தில் யான் புதைக்குமெல்லையி
 னன்னையே யனையபா ரருளி னோக்கிநற்
 சொன்னமென் வாயிடைச் சொரியு முன்றன்வாய்க்
 கென்னையே யிடுவனென் றிசைத்திடாளரோ. (2)

பொலிவளர் தங்கிய புவிபிற் றுணுண்டும்
 பவிபிறர்க்கிட்டுமே பயன்முவ் வான்பொருள்
 வலியிலாப் பேடிசை வாள்கொலாணென
 வலியினை மேவிய * வரம்பையே கொலோ (3)

நித்திய மனுபவி யாது நீணிதி
 பத்திரஞ் செய்குவோன் பாரந்தாங்கவூர்
 மத்தியிற் புதைத்தகன் மாசி றுசர்க்கு
 வத்திரஞ் சுமக்கும்வா லேபமொப்பனே. (4)

செல்லவோர் போக்கின்னிச் செறிந்தநீர்கன
 வில்லமே யழித்தெழுந்தேகல் போற்செல
 வில்லையென்றடைத்தபொன் - நெழுந்துதன்னைக்கொள்
 புல்லரைக் குடிசெடுத் தகன்றுபோகுமே. (5)

வேம்புதேனீயுமோ வெயிறண்ணுகுமோ
 பாம்பமுதளிக்குமோ பரிவில் பூரியர்
 தாம்பொதியாளெனத் தாங்கும் பொன்னினைத்
 தேம்புமா துலர்க்குளஞ் சிறந்தளிப்பரோ. (6)

சுமையில்லாது பொன்னீட்டுவோன் கொண்ட
 தோகையு னைந்தருந் தொலைகிலானென

* அரம்பை - தெய்வப்பெண்

வோகையா யருவிட முணவிவிட்டவண்
சாகையே கருதிமா தவஞ்செய்வார்களே, (7)

வேறு.

அனுமமொன்றே பொன்னுலாயநற் பயனஃதி
ன்றேற், புனலிலாத் தடத்தைப்பெய்யாப் புயலினைப்
பொருவுமப்பொன், நினமுமே நுகர்தலின்றி * தினர்
க்கும் வழங்கலின்றித், தனமதைக் காத்தனச்சுத்தரு
வினைக் காத்தல்போலாம். (8)

வேறு.

மெலியுமேழைக் கிடாமல் விளைபொன்னை
மலியுஞ்செல்வர்க்கு வாரி வழங்குத
னவியிலார்க்கரு ணன்மருந் தும்பெரு
கொலிகடற் பெய்யுறை நையுமொக்குமே. (9)

வனவிலங்கும்விண் வாழ் டி பக்கியுந்தந்த
மினமோடன்றி யெடாதினா யேழைகட்
கனமிடாது தம்மாகம தொன்றையே
மனமுவந்து வளர்ப்பர் கயவரே. (10)

வேறு.

தானற்கணி சிந்தாதுபர் தருவைச்சிலைகழியா
ஊனப்பட மோதிப்பழ முதிர்ப்பாரெனவுலகிற்
றீசர்க்கு வழங்காதுறை தீயன்பசியுளரான்
மானத்தை யிழந்தேபொருள் வவ்வப்படுவானே. (1.)

* தினர் - யாசிப்போர்.

§ பக்கி - பறவை.

சாங்காலையோர் பிசினன்பொருடானஞ்செய வுன்
னித், தேங்கான்மொழி மனைமைந்தரை வினித்தான
வர் தெரிந்தே, யாங்காயவனுரையாவித மவன்மேல்வி
ழுந்தழுதார், தாங்காதவ னுயர்தீர்த்தனன் றனம்போற்
பகையுளதோ. (12)

23-ம் அதிகாரம்,

உலோபம முற்றுபெற்றது.

ஆக அதிகாரம் 23-க்குத் திருவிருத்தம் 247.

24-ம் அதிகாரம்.

சோம்பல்.

சுற்றெறும் பாதியாச் சிவகோடிகண் -
முற்றுமெய் யுழைத்துயிர்முறையிற் தாக்குமால்
சற்றுமெய் யசைவிலாச் சழக்கராநயி
ரற்றவோர் சவங்கொன்மற் றசரமேகொலோ, (1)

விடக்குறுஞ் சடம்பல வேலைசெய்தற்கா
கடக்கவு வேட்டவு நனியுறுப்புகண்
மடக்கவுநீட்டவும் வாய்ந்ததாற் சும்மா
கிடக்குமெய்ச் சோம்புளோர் கேளொர்களே. (2)

தெளிவுற நூல்பல தினமும் வாசித்து
மினிநூல் வருந்தியும் வெறுக்கையீட்டி நற்

கிளிநொழி மனைவினைக் கிளிஞரைப்பல
வெளியரைத் தாங்குவோர்க்கில்லை மந்தமே. (3)

வேறு.

மடிசேரு மவர்க்கொருநாளு * மறல்
விடியாதவர் நெஞ்சிடை வெந்துயரே
குடியாரு மறந்தொடர் குற்றமெலா
நெடிதாக வளர்ந்திடு நிச்சயமே. (4)

வேறு.

பாரெல்லாமாள் வேந்தருநூறேர் பண்போருஞ்
சீரெல்லாஞ்சூழ செல்வருமந்தஞ் சேராரே
நேரில்லாமா பாதகர்தீனர் நெடுஞ்சேரா
மூரெல்லாஞ்செய் துய்பவர்மாகேம் புடையாரால் ()

எய்யாவம்பே வல்விசைமாறி யிறுமென்று
மொய்யாவிரத மாழியொடுங்கெட் டொழிநீங்கும்
மெய்பானதுவே கிய்வையுறப் பல்வினைகையாற்
செய்யாதவரே நோய்பலவுற்றுத் தெய்வாரே. (6)

24 - ம் அதிகாரம்.

சோம்பல் முற்றுப்பெற்றது,

ஆக, அதிகாரம் 24-க்குத் திருநிருத்தம், 253.

25-ம் அதிகாரம்.

சினம்.

வலியரைச சினப்போர் வரையினின் மோது மட்
கலமென வுடைந்தழிவார், பொலிவுறத் தமையொப்
பவர்களைச் சினப்போர் புலியிரண் டொன்றையொன்
றடித்து, மெலிவொடுமிரண்டுங் கெடுதல்போற் கெடு
வார் மெலியரை வெகுளுவோர் வேங்கை, பெலியினை
யெதிர்த்த தன்மைபோ லிழிவுற்றெரிநாகிடையமிழ்நது
வரே. (1)

வேறு,

எம்மையுந் தெரியாம லிச்சினம் வந்ததென்பீ [ப்பி
நும்மைநோய் செய்யும்வலியரை வெகுண்டிடா தொளி
ரிம்மைவாழ்விலா வெளியர்பாற் றினமுமக்கெய்தும்
வெம்மைநீ ஈறிந்தோவறி யாமலோ விளம்பீர், (2)

கண்சிவந்திட மெய்யெலா நடுங்கிடக் காலான்
மண்சிதைந்திட வுதைத்துநாக் கடித்திதழ்மடக்கி
யெண்சிதைந்திடச் சினங்கொள்வீர்தும்மெ யோடிதயம்
புண்குமந்த தலாற்பிறர்க் கென்குறை புகல்வீர். (3)

* கோடவாண் மூகஞ்சுழித்திகழ் மடித்தெழில்
குலையச், சேடன்மீதியான் சினமுற்ற பொழுதெதிர்
திகழு, மாடிநோக்க யானியான் கொன்மற் றூர்கொ
லென் றயிர்த்துத், தேடிநோக்கவோர் குருபமேகண்டு
ளார் திகைத்தேன். (4)

* கோடல்-கோணல்.

சினமுளோன் மனைமைந்தர்க ளவன்வெனிச செல்லுந்
தினமெலாந்திரு விழவுகொண் டாடுவர்செல்லா
தினையன் றங்குநா ளிழவுகொண்டாடுவ ரிறப்பின்
மனைபிலோர்பெரு மனைவிழா வந்தெனமகிழ்வார் (5)

நாளு நான்கொளுந் துயர்க்கெலாந் காணாடிந்
முளுஞ்சீற்றத்தின் வினாவதாமுனி வகமுடைபொர்
தேளும்பாம்பும் வெஞ் சினவிலங்கினங்களு நனிவாழ்ந்
தாளுந் கானில்வாழ் பவரெனத்தினமஞ் சனவார்.

தழையுஞ் செல்வத்துட் பிறந்துநல்லோரவை சார்ந்து
பிழையி னூலெலா முணர்ந்துந் வைகலும பிழைத்தா
யிழையுந் தினராய்ப் பிறகுது கற்றிடவகை பிழை
வுழையர் செய்பிழைக் காமுனிந்தனையி தெனறுவாரிட.

வேறு.

* பைதலே பெய்தலாதிப் பான்மெய் லமப்பைதல்
செய்தவர் தமைச்சினத்தல் சினவரா தனமேறகல்கல்
பெய்தவன் றனைவிட்டக்கல் பிளந்திடப்பொரலுங்கை
யாடுலெய்தவன் றனைவிட்டம்பை முனிதலு மேய்க்கு
மாலோ. (6)

25-ம், அதிகாரம்.

சினம், முறையப்பெற்றது.

ஆக அதிகாரம் 25-க்குத் திருவிருத்தம். 261.

* உதல் - னுப்பர்.

26-ம். அதிகாரம்.

பொருமை.

மாங்கனி வாயிறகவ்வி மரத்திடை யிருக்குமந்தி,
பாங்கர்ச் சிழிலேவேறோர் பழமுணுவ குரங்கென்றெ
ண்ணித தாங்கரு மவாவிநறுவிச் சலத்திடை யிறநத
தொடப, சங்கரும் பொருமைபுள்ளோர் நிலத்திடைக்
கெடுவர் நெஞ்சே.

தாரணியி லெவரேனுந் துயருறிற் தன்றலையின்
முடிதறித்த தொப்பாளு. சீரணியுஞ்செல்வமவர் படை
சகிற் தன்றாய்மனை சேய்செத்த தொப்பாங், காரண
மே யொன்றுமின்றிச் சுகதுக்கந் தன்வலியாந் கணத்
துசுஞள்ளே, பூரணமா வாக்கடுவோன் பொருமையு
ளோ னன்றியெவர் புலியின்கண்ணே.

வவ்விடில முதலாய வினையாலொவ்வோர் பயன்
கைவந்துகடு, மவ்வினைகளியற்ற வெவ்வே றிடங்கரு
விசமயமும் வந்தமையவேண்டு, மெவ்விடத்து மெப்
பொழுது மொழியாமலெரியென்ன விதயநதன்னைக்,
கவ்வியுண்ணு மவ்விபத்தாற் கடுகளவு பயனுளதோ
கருதுங்காலே.

ஆண்டெலாம்பிற ராக்களோக்கியே
மீண்டு மீண்டுநெட் டியிர்ப்பு விங்கினுந்

தாண்டியவர்தனந் தாழ்த்துன்கைமிசை
யீண்டுசேருமோ விதயமேசொலாய். (4)

மக்கள் பலநுளார் மகிவிசாலமாம்
பக்கமவர்தினம் படைப்பரோர்நல
மொக்கவதுபொரு துள்ளனைந்திடிந்
றுக்கமோபுமோ சொல்லெனஞ்சமே. (5)

நிறையுசீர்க்ககை வில்லைநீணிலத்
தறையுக்கல்வியி லறிவின்மேன்மையிற
குறையுளார்க்கலாந் கோதின்மாண்டினுர்க்
கிறையுமவ்விய மி லையில்கையே (6)

அறமுளார்கள்போ லறிஞர்போற்புகழ்
பெறவருந்துதல் பெருமைபாயினும்
புறமுளார்கள்போற் பொருளிலேமென்
வுறுமவ்வுறுகனே யுறுகணியுமே. (7)

வேறு.

பூட்டுமரிகண்டம் புனைந்தழுங்கு வார்போலுந்
தோட்டியினைத்தானே சுமந்துகெடுங்கயம்போலும்
வாட்டுந் துயர்கள்பல வையமிசையிருக்கக்
கோட்டமுளோர்வேறு குலந்தமக்குண்டாக்குவரே.

26-ம் அதிகாரம்,

பொருமை முற்றுப்பெற்றது.

ஆக அதிகாரம், 26-க்குத் திருவிருத்தம் 263.

21-ம் அதிகாரம்.

யாகர்வம்.

என்ன சீவருநதிக் கனிபாடினுமெடுத்த கற்பனை
முன்னோ, சொன்னதேயலா னுதனமொன்றிலைத்தொ
னமை துலபலவாகு, முன்னநூலெலாந் தந்தவனிய
லை முயுணர்ந் தனையல்லே. யுன்னின்மிக்கவர் பலரு
ளார் கலியா னுள்ளமே செருகுகென்னை. (1)

வேறு.

பருத்திவிதைத்தெடுத்து நூலாக்கி யாடைபண்
ணி பரிததாலுமித்தல்பாரமாமோ, திருத்திமண்ணிற்
செருகல்விதைத்தரிசியாக்கித்திஞ்சோறட்டீட்டி லுண்
ணைச் செவ்வாய்கோமோ, வருத்தமொடுமில்லக்கணங்க
ளிலக்கபுகளரியநூல் பலமுன்னோ ரளித்தலாலே, க
ருத்தேகபநூல்கள்கில கற்றுணர்ந்து கவிசொல்லல்
வியிபபனறு கர்வமென்னை. (2)

வேறு.

இபலொடுதமிழ்முன்று மெள்ளவுந்தேரா
புயர்வறுகலைஞான மறுபதினெடுநான்கும்
பயனெடு தீதர்வாரே பலருளரவர்முன்னீ
வெயிலின் முன்னிடு தீபமின்மினியானெஞ்சே. (3)

21-ம் அதிகாரம்.

வித்தியாகர்வம் முற்றுப்பெற்றது
ஆக அதிகாரம் 21-க்கு திருவிருத்தம். 272

25-ம் அதிகாரம்.

அழகாற் செருக்கல்.

எழிலுளேமெனச் செருக்குநெஞ்சமே யிழை
துகினித்தவகங், கழுவிடாதுவோக்குதி முகந்தீனக்
கஞ்சனந்தனிகோக்கி, நெழுநிலத்திடை யன்னின் மி
க்காருளரெனவறியாயிமத், தழிபும்வெண்டலை புன்ற
லைபோலிருந தவணுற்றதறிவாயே. (1)

வேறு.

தோற்போர்வை துறந்திறநது கிடந்தவழிபைக்
காணசுடலைசென்றோடி, கோற்போன்ற வெள்ளன்
பின் குவையொன்றே கண்டனஞ்செங் குழிதவாய்,
தூற்போன்ற விடையுமன நடையுமணி தளமுமதி
ததலும்வாய்த், செற்போன்ற விழியும்பான் மொழி
யுங்காணுமலுநந்திகைத்தோ மன்றோ. (2)

நோக்கதனிற் பிளையிரு செவிகளிலுங் குழம்பி
யன துகர்வாயெசசின், முக்கதனிறசளி தலையிற்பேன்
வெயர்வை மலசலங்கண் முளுநாற்றம், போக்க வொ
ருநாட்கழுவா விடிவழக்கு மிகத்திரண்டு புழுததூரா
று, மாக்கமிலாத்தேகமிதை யழகென்னச் செருக்கல்
றியாமையாமே. (3)

வேறு.

கட்புலன்றனையே கவர்திடுகவினுளே மெனவ
னுதினம், பெடபுறப்புவிற் செருக்குகல் பெருமை

யன்றொன்றிர்பேருட, லுப்புறத்தினையே திருப்பிடி லோங்
கலா மலககாடுகூழ், மட்புறச்சுவர் தீட்டுசித்திரமானு
நம்மெழிநெஞ்சமே. (5)

வேறு.

மண்ணிறசெய்பாவைமீது வயங்குபொற்பூச்சோ
தண்பூங், கண்ணியை * மாற்றிற்கூடுங் காட்சியோ
பழம்பாண்டத்திற், பண்ணியகோலமோநற்பண்பொடு
ஞானங்கல்வி, புண்ணிய மேதுமில்லான் பூண்டபே
செழிலுடம்பே. (5)

25-ம், அதிகாரம்,

அழகாற்செருக்கல், முற்றுப்பெற்றது.

ஆக அதிகாரம் 28-க்குத் திருவிருத்தம் 277.

29-ம் அதிகாரம்.

செல்வச் ஃக்கு.

மணிகள் பல வகைக்கல்லாம் பொன்முதலு
லோகமின்னு மண்ணுங்கட்டி, துணிபட்டாடைகள்
புருத்தினால் பூச்சிக்குடர் நாயின் றோலுரோம, மணி
புழுதுகத்தூரிமுதலிய பூணியின் மலம்பாலாவிதத்தங்,
தணிவிமேள் வன்டெச் சிலிவைசெல்வ மெனச்செருக்
கறகுமோ நெஞ்சே (1)

மாறு - துடைப்பம்.

செல்வச் செருக்கல்.

செங்கல்வெண்கல் கருங்கல்லை நவமணிகளெனச்
செல்வர் சேர்ப்பார்பாழுந், செங்கல்வெண்கல்கருங்
கல்லைச்சேர்த்திட்டோ மிருவர்கல்லுந் சீர்தூக்குங்கா,
னங்கல்லே யிடையதிக மெங்கணுமுண் டெதிர்ப்போ
ரை நாசஞ்செய்யும், பங்கமுறச் செல்வர் நம்மினிக்
கோமென் றகங்கரிக்கும் பான்மையென்னே. (2)

வேறு.

இடையிற் கோவணமுமின்றி யிங்குதித்தோ மவ்
வாதே, கடையினில் வெறுங்கையோடுவ் கழிசுவ நடு
விற்கேரு, முடைமையாற் பெருமையென்றோ லூர்க்
கெலாம் பொதிசுமக்கும், விடைதருக் குற்றதென்ன
விண்செருக் குற்றாய் நெஞ்சே. (3)

சுழல்சுடக்கால் போலுந் தோன்றியே பழிமின்
போலு, மழன்மன வேசைபோலு மருகிதி மேவிநீங்
கும், பழமைபோ லதனைநம்பிப் பழிபுறச் செருக்கன்
மேக, நிழலினை நம்பிக்கைக்கொ ண்ஞெங்குடை நீத்த
லொப்பே. (4)

வேறு.

தரித்திரந் தரித்திர மென்னுந் தாரணி
சிரித்திடச் செல்வமே செல்வமென்னுமிச்
சரித்திர முணர்ந்துமே தரையிற் பொன்னெமக்
சுரித்தெனச் செருக்குத லுரனன் றுள்ளமே. (5)

நாசமாங் காலமே நண்ணு முன்னிற
சீசலுக் கெய்தலு மிரியு முன்னமே
தேசது மிகுத்தொளிர் தீபம்போலவு
நீசர்தஞ்செருக்கினு னிதி யிழப்பரே. (6)

வேறு.

செழித்திடு நாளினிற் செருக்குற்றாய்
கழித்துணை மாநிதிகை நீங்கிற்
பழித்திடு முலகின் முன் பரிவின்றி
விழித்திட லெப்படி வினைநெஞ்சே,

(7)

29-ம் அதிகாரம்.

செல்வச்செருக்கு முற்றுப்பெற்றது.

ஆக அதிகாரம் 29-க்குத் திருவிருத்தம் 284.

30-ம் அதிகாரம்.

தீயரைச்சேரமை.

செழுமல ரிடைமது சிறைபளி நுகரு
முழுவிட மதுபெறு முனிவுடை யாவம்
பழுதறு மறநிலை பயிலுவர் சிலரே
வழுவய லவரிட மருவுவர் பலரே.

(1)

வேறு.

மணமனை சேர்மண மாலை மாண்புறும்
பிணவனத் தாரிழி வெய்தும் பெற்றியார்
கணமதிற் சேர்ந்தவர் கனங்கொண் டோங்குவர்
குணமிலா ரினமுறல் குறையுண்டாக்குமே.

(2)

மண்ணியல் பாற்குண மாறுந் தன்புனல்
கண்ணிய பொருண்மணங் கலந்து வீசுங்கால்
புண்ணிய ராதலும் புல்ல ராதலு
நண்ணினத் தியல்பென நவில ணிண்மையே, (3)

பாரினிற் பிறந்தபோ தெவரும் பண்பினார்,
பூரியரெனப் பெயர் பூண்ட தில்லையாற
சீரிய ரென்னலுந் தீயரென்னலுந்
சேரினத் தியல்பினுற் சேர்ந்ததாமமே, (4)

கயவரைச் சேர்ந்தவன் கலந்தபோ தவர்
செயலினையெள்ளுவன் றி அருசெலசசெல
மயன்மிசூந் தவார்செயன் மகிழ்ந்தனுட்டிப்ப
* னியவரைச் சேர்தல்போ வில்லத் தீமையே. (5)

30-ம் அதிகாரம்.

தியரைச்சேராமை முற்றுப்பெற்றது.

ஆக, அதிகாரம் 30-க்குத் திருவிருத்தம் 289.

31-ம் 'காரம

பிழை பொறுத்தல்.

எப்பிழையா னீபிறரைச் சினந்தவர்க்கின் னுச்
செய்ய வெண்ணினையோ, வப்பிழை நீ செய்திலையோ
வுண்ணிப்போ லவர்பிழைக்க லாகாதோமா, வெப்பமுற

* இயவர் - கீழ்மக்கள்.

நாணிலையோ கீயொருவன் பிழை செய்யவிண்வேந்த
ன்கை, யொப்பமிட னதிகாரம் பெற்றனையோ மனமே
நீ யுரைசெய்வாயே (1)

பிழையிலான் கடவுளன்றி மக்களிற் றப்பில்லா
தார் பிறருமுண்டோ, மழையினுமே யசனியுண்டு
மதிக்குமோர் மறுவுண்டு மலர்க்கு முள்ளாக், கழையி
னுமே சக்கையுண்டு கனியினுந் தோல்கொட்டை யு
ண்டு கதிக்குங்காம, விழைவுஞன் மறம்புரித னார்க்
கியல்பாதவிண்வரை வெறுக்கொணாதே. (2)

நாவையே கடித்ததெனப் பற்றக்கீர்க்கும் பேருள
ரோ நடக்கும்வேளை, பூவையே பொருவுகழல் சுருக்கி
யதென் றதைக்களை வோர் புவிபு லுண்டோ, காவை
யாருலகமெனும் பேருடவினவயவம்போற் கலந்தசீ
வர், தாவையேசெய்யினு மிக்கறிவுடையோர் .கமை
செய்த நகுதிபாமால். (3)

உணையொருவ ரிகழ்ந்தனரே லேதுக்கா விகழ்ந்
தனரென் றுன்னியுன்பாற்,றினையளவுதப்புளதே லதை
நீக்காய் தப்பின்றேற சினமுறுதே. கனைகழையை
வேம்பென்னிற் கழைக்குமோர் குறையுண்டோ கல்
லின்மோதித், தனையுடைப்போர்க் குணவுதநந் தேங்
காயபோ லெவர்க்குநன்மை தனைச்செய் நெஞ்சே.

தீதொருவர் செய்தனரென் றதற்கெதிராய் நீயவ
ர்க்கோர் தீங்குசெய்யிற், சாதுநீயவர் தீயரென்பதற்
குக் கரிபென்ன சக்கிலாதா, ரோதவிட முண்ணின்
விழியுடையாரு முண்ணுவரோவுலப்பில், செந்நெல்,
சேதமுறவண்வத்தடுவோர்க் குணவாதல் போனலமே
செய்வாய்நெஞ்சே. (5)

நல்லவர் தீயவரென்னு தெவரையுமேபுவிதாங்கு
நனிநீர்நல்குஞ், செல்லருந் னெளிபரப்புந் கால்விச
மந்தாமுஞ்சேருமொப்பொன், நில்லாதான் நியவர்க்கா
விரங்கிமனு வேடமுற்று னெனிலன்னார்பாற், செல்லா
துன் சினமனமே பொறுமையே பெருமைபன்றோ
செப்புங்காலே. (6)

இன்னலெமக் கிழைத்ததனால் வீடுமுநது நாகாள்
வா ரெனநினைந்து, பன்னிய பெரியர்கிழை பொறுப்
பர்பொறார் தம்பிழைபைப் பரமனாற்றான், முன்னொரு
வன் செய்தனனென்றவனுக்குச் செயுமிடாம் முறை
யிலான்சேய், பன்னிதமரையுஞ்சேரு மவார்மக்கெப்
பிழைசெய்தார் பகராய்நெஞ்சே. (7)

31-ம் அதிகாரம், பிழைபொறுத்தல் முற்றுப்பெற்றது.

ஆக, அதிகாரம் 31-க்குத் திருவிருத்தம் 296.

31-ம், அதிகாரம்.

இனியசொற்கூறல்.

வட்டவல கெட்டுமிசை மட்டற நிரப்பும்
வெட்டவரு துட்டரை விலக்கிவச மாக்கு
நட்டமிலை யெட்டனையு நட்டு நாரொல்லா
மிட்டமுறு கட்டுதவு மின்மொழிய தன்றோ. (1)

இக்குவல யக்கணிழி வக்கிடம தாகும்
பக்கரொடு மக்கள்பகை புக்கவழி பன்னுந்

துக்கமும் வினைக்குமொரு துக்கமும் வினைக்குங்
குக்கனை நிகர்க்குமவர் கக்குமிழி கூற்றே. (2)

சந்திரை செப்பிறைவை சாணமுளதென்னக்
கந்தம தெவர்க்குநனி காட்டிவிடல் போலு
திந்தனையு ளாரினிய நீர்மையின ரென்ன
முந்தவவர் வாய்மொழி மொழிந்துவிடு மன்றே (3)

நன்மை புரியார்களு நயந்தவிர் கொடுஞ்சொல்
விண்மையெனி னல்லவ ரெனப்புகழ் படைப்பார்
தின்மைபுரி யார்களுந் வழங்குமுரை தீதேற்
புன்மையுறு தீயரென வெள்ளமுயர் பூவே. (4)

வன்மொழி யுரைக்கினெதிர் வன்மொழி கிடைக்கு
மின்மொழி யுரைக்கின்வரு மின்மொழி யெய்மக்கு
நன்மொழிகளேபல விருக்க நவிலாமற்
புன்மொழி யுரைப்பவர்கள் பூரியர்களன்றே. (5)

32-ம், அதிகாரம் இனியசொற்கூறல் முற்றுப்பெற்றது
ஆக, அதிகாரம், 32-க்குத் திருவிருத்தம் 301.

33-ம், அதிகாரம்.

பிறர்க்குத் தீங்குசெய்யாமை.

விடதரம் பற்றிவே றொருவன் மேவிடு
மடலுளோன் றன்னமுன் னதுகடித்தல்போ
விடப்பிறர்க் கிழைத்திடு மியவன் றன்னமுன்
மிடலொடு மவ்விடர் மேவிச் சாடுமே. (1)

படியின் மானிடர்மிகு பண்புனர ஈலாற்
கொடியரை நரரெனக் கூறல் பாரெலா
மிடியெனக் கொலைத்தொழி வியற்றுந் தீவெடிப்
பொடியினை மருந்தெனப் புதல லெரக்குமே. (2)

உரவுநீர்க் கருங்கட லுமித்த பார்மிசைப்
பரர்வருந் திடவிடர் பண்ணுவோன் றனை
நரரெலாம் பகைசெய்வர் நண்ணு மாபிர
மரவுமுழ் கின்றவோர் தேரை யா வனே. (3)

வேறு.

கயலிற் பாய்சிரல் கால்சிக்கிக் கொண்டெழ
வயமிலா துயிர் பாய்கின்ற தன்மைபோ
லபல வார்க்கழி வாகவோ ராத்ராஞ்
செய நினைத்தவர்க் கேவந்து சேருமே. (4)

வேறு.

* புயகமதைத் தேள்புலி யைப் போல்லாத விலங்
கையெலா, மயர்வாக வடித்தோட்ட லவைகள் குணத்
தாலன்றோ, வியல்பின்றி யெந்நாளு மேதிலார்க் கிடரி
ழைக்குங், கயவனையே வைதடித்துக் காளைட்ட ன
ன்றாமே. (5)

33-ம், அதிகாரம், பிறர்க்குத்தீங்குசெய்யாமை,
முற்றுப்பெற்றது, ஆக, அதிகாரம் 33-க்குத்
திருவிருத்தம், 306,

34-ம். அதிகாரம்.

நெடுந்துயில்.

விடியலிற்பறவை மிருகம்யாவுமுன் விரைந்தெழுந்து பலவினைசெயுங், கடிமலர்ப்பொழில்கண் மலருமார்வமொடு கடினெழுந்துகரை தாவிடும், படியின் மன்னுயி ரெலாமெழுந்து தொழில் பவையறறிட வெழுமர்வே, தடியெனத்துயிலு ழோனன்கொலொருதா வரங்கொலறி ழேமமோ. (1)

வேறு.

தங்கருமங்கள்செய்யத் தனிப்பகல்போதாதென்ன விங்கறிவுடையோர்தூங்கா ரிரவுனுமுடர்துஞ்சக் கங்குலும்போதாதென்னப் பகலு வகண்படுவர்யாவும் புங்கமாத்தேர்ந்துவேரோர்புரையிலார்போலுமாதோ.

வானுலா மருண்ணென்னு மக்களாயுளின் கணக் கன் றுனெழு முன்னெழாமைச் சகத்திரக் கரத்தாற் றொட்டு, மேனெனவெழார் வாழ்நாளை யெண்குறைத் தெழுதிக்கொள்வா, னானதுகண்டுகால னவரிடமணுகு வானே, (3)

34-ம், அதிகாரம்,

நெடுந்துயில் முற்றுப்பெற்றது.

ஆக அதிகாரம் 34-க்குத் திருவிருத்தம். 309.

5-ம், அதிகாரம்.

பேருண்டி.

நனிநீழல்புனல்கொன்பைங். பூநாசமாமிசவேபுண்ணு
மினியமாமருந்துநஞ்சா மின்பமு மிசுற்றுன். ராகும்
பனிபிணியடமைமந்தம் பழியலாம்வம்மினென்னக்
கனிவொடுமழைக்குந்துதாங்கழிப்பேருண்டிமாதே.

35-ம் அதிகாரம்.

பேருண்டி முற்றுப்பெற்றது.

ஆக அதிகாரம் 35-க்கு திருவிருத்தம் 310.

36-ம் அதிகாரம்.

தற்புகழ்.

சடமதைக்கழுவவுன்னிச்சகதியிற்றேய்தல் போ
லுஞ், சுடரினைத்தூண்டவேண்டி ஐதிரேயதொலைத்தல்
போலு, மடமைபாற்றினைத்தானே புகழுவோன்வ
சைகளெல்லாம், புடவியே பெயித்துரைக்கப் பூணு
வனிந்தையம்மா, (1)

வேறு.

தற்புகழ்வோன்றனைப் பழிக்குந்தாரணி
சொற்புகழ் விரும்பிடான் றனைத்துதித்திடு

நறபுகழ்பெறுவழி நன்னடைககையோ
டற்பமுந்தற்புக ழாமையாகுமே,

36 - அதிகாரம்.

தறபுகழ், முறறுப்பெற்றது,
ஆக, அதிகாரம், 32-க்குத் திருவிருத்தம், 3112.

37-ம் அதிகாரம்

புகழ்மிகழு மதியாமை.

தன்றுணையிலானேயுள்ளத் தன்மையையறிவான்
பூமி, யின்றொருவனைத்துதிக்கு மேசுமெவனைப்பின்னு,
நன்றினைத்திதென் றுன்னுந்திதைநன்றென்ன வுன்னும்
பொன்றுமா னிடர்புகழ்ச்சி புனலின்மே லெழுத்துக்
கொப்பே. (1)

வசையுமீக்கூற்றுமற்றோர் வாய்வருவாபுவல்லாற,
பகைபுளதோ வக்காற்றைப் பாரிலோர்பொருளென்
றெண்ணி, யிசையினுன்மகிழ்வும்பேசுமிகழ்வினற்றுய
ருமுற்று, நசையினுற்கொல்லுநெஞ்ச நஞ்சமேயொகரு
மாதோ. (2)

சுணாகனோர்பாற்குரைக்குஞ் சூழ்கரங்கத்துமோ
ர்பாற், பிணங்கியேபுள்ளொலிக்கும் பெரும்பறையோர்
பாலார்க்கு, மிணங்கியிவ்வொலிகளெல்லாமேற்கின்றசெ

வியோர்தீயன் குணங்கெடக்கூறும்வன்சொற் கொண்
டிடிற்குறையென்னெஞ்சே.

37-ம் அதிகாரம்.

புகழுமிகழுமதியாமை, முற்றுப்பெற்றது.

ஆக, அதிகாரம் 38-க்குத் திருவிருத்தம் 3115.

38-ம் அதிகாரம்.

ப ரோ ப கார ம்.

அனமிலார்க்கனமாய்வாழ வகமிலார்க்கனமாய்த்
துன்ப, மனமுளார்க்குவப்பாய்நாயின்வருந்துவோர்க்
கருமருந்தாய்த், தனமிலார்க்கரும் பொன்னாய் நற்றாய்
தந்தையிலார்க் கன்னாரா, யினமிலார்க் கினமாயார்க்
கும் யாவுமாயிசைதலன்பே. (1)

அருந்தவே கூழும்பூண வாடையும் வீடுமின்றி,
வருந்துவோ ரெண்ணிலார்நம் மருங்குளாரெனவறிந்
தும், விருந்திடாய்மணிமாடத்து மேவிநீயொருவன்வா
ழப், பொருந்தினாய் மனமேமக்கட் போலிநீ விலங்காளு
யே, (2)

ஏவல்செய்வோர்க்குக்கூலி யிடைத்துகிலுணவாம்
யாமோர், காவலனென்னுஞ்சோறு கலையென்றிபொன்
றுங்காணோ, மாவலாய்பொருளையீட்டி யயலவர்க்காச்சு
மந்தோ, மீவதைமேற்கொண்டேமே விணையில் வீட்
டைவோருஞ்சே. (3)

சாந்தமார்வறியர்போலத்தற்பரன் வருவான்றுவென், நேந்துகைவிடுகொள்ளென்றேந்துகையாமக்கையி, னீந்தபொன் விலைபோல்வீட்டுக் கிட்டபொன்னுமன் னுரைக், காய்த்திலெபென்போர்வேண்டோங் கதியென் பார்போலுமாதோ. (4)

இரவலர்தம்மையெள்ளு மேழைகாளி யம்பக்கே ளீர், நரகமோக்கத்தைவிற்க நண்ணியவணிகரன்னார், பரகதியவரைத்தாங்கும்பண்பினூர்க்கீவ * ரள்ளல், கர வுளார்க்கீவரென்னி னவர்கதைகழறலென்னே, (5)

பிறர்புகழினைக்கைம்மாற்றைப் பேணியோ யுதவி செய்வோ, சறமுளாரல்லர்நித்த னருட்குமேயருகரல் லா, திறவலக் கறஞ்செய் நன்றைத் திகழிடக் கரங்கா னுமல், வறியர்பாத் திரமறிந்து வழங்குவோர் மாட்சி யோரே. (6)

மக்கடம் பொறையைத்தாங்கு மகிக்குமன்னுரைக் காக்க, விக்கரீர் பொழியாநின்ற விண்முகிலினிக்குஞ் செய்யத், தக்கவோ ரெதிரநன்றுண்டோ சமயத்தோர் பயனும் வேண்டா, தொக்கவே செய்தநன்றி யுலகினும் பெரிதாமாதோ. (7)

மன்னிய கனிகாப்ரீழன் மந்தெல்லாமுதவிப் பின் னுந் தன்னையு முதவாநின்ற தருவெனத் தங்கையார் ந்த, பொன்னெலா முதவிப்பின்னும் பூட்சியா லுழைத் திட்டேனு, மின்னுயிருதவியேனு மிடுக்கண்டிர்ப்பார் நல்லோரே. (8)

வேறு.

நானுழைத்த நுவலருஞ் சீலர்தம்,
பானுழைந்த படர்மதி யார்பிறர்,
கானுழைந்த கடுவுந்தங் கண்ணின்வை,
வேனுழைந்தென முன்னி மிறைப்பரே, (9)

புறம் வருந்திடப் பூதவுடம்பினை,
மறவுடம்பை வளர்ப்ப ரறிவினா,
ருறவிடம்பை யுறவண்ண மீந்துநல்,
லறவுடம்பை வளர்ப்ப ரறிஞரே, (10)

ஓடியெங்கு முலரும்பைங் கூழ்களை,
நாடிமைமுது நன்மழைபெய்தல்போல்,
வாடிநையும் வறிஞரிருக்கையைத்,
தேடிமேலவர் செய்வருதவிடே, (11)

காரிடத் திரந் தேனுங்கயநதி,
நீரினைப்பனை யெங்குநிறைத்தல்போ,
லாரிடத்திரந் தேனு மறமுளார்,
பாரிடத்துப் பகுப்பர் வறிஞர்க்கே, (12)

வேறு,

சாடுவெங் கோடையைத் தலைபிற் றுங்கியு
மாடுகளார்க் கருநிழல் வழங்குமாலெனக்
கேடுதம் பான்மிகக் கிடைக்கினுங் குணப்
பிடுளோர் நன்மையே பிறர்க்குச் செய்வரால் (13)

இதமில்! வுலோபர்தம் பொருளை பெண்ணியே
மதமொடு நாடுடாறு மகிழ்வர் மேலவர்

பதவிதீர் மிடியர்க்குப் பரிவிற் றுஞ்செயு
முதவிபை யுனுந்தொய முளங் களிப்பரே. (14)

காமமே விற்பங்கள் கணத்தி னீங்கிப்பின்
நீமையே வினோத்திடும் பிறர்க்குச் செய்கின்ற
சேமநல் லுதவியாற் சேரு மிற்பந்தா
னீமவிட்டின்பென நிகருமற்றதே. (15)

38-ம் அதிகாரம்.

பரோபகாரம் முற்றுப்பெற்றது.

ஆக, அதிகாரம் 38-க்குத் திருவிருத்தம் 3130

39-ம் அதிகாரம்.

பொருளாசை யொழித்தல்.

என்பொரு ளென்பொருளென்று சீவன்விடுமன
மே யொன்றியம்பக்கேளா, யுன்பொருளான லதன்மே
லுன்னமம் வரைந்துளதோ வுன்றனேடு, முன்பிறந்து
வளர்ந்ததோ வினையுனைவிட்டகலாதோ முதிர்ந்து நீ
தான், பிற்பிறக்கும் போததுவுங் கூடவிறந்திடுங்
கொல்லோ பேசவாயே. (1)

ஒப்பருநற் குணத்தவர்க்குங் கொலைகாமங்கட்கள
வையுபதேசிக்கு, மப்பனாய்நேயர்குட் பகைவினோக்
குஞ் சத்துருவாயகிலத்துற்ற செப்பரிய துயர்க்கெல்லா
மாதாவாய்த் தீவினைக்கோர் செவிலியாய விப்பொருளை
நற்பொருளென் றெப்படி நீயொப்புகின்ற யேழை
நெஞ்சே. (2)

நோக்கிருந்து மந்தகராக் காதிருந்துஞ்ஞென்டரா
நோயில்லாத, வாக்கிருந்து மூங்கையரா மதியிருந்து
மில்லாரா வளருங்கைகாற், போக்கிருந்து முவரா
வுயிரிருந்துமில்லாத பூட்சியாரா, வாக்குமிந்தத் தன்
மதனை யாக்கமென நினைத்தனை யகக்குரங்கே. (3)

நிறைசெல்வ முடையாரை நோய்நுன்ப மணுகா
தோ நினைத்ததெல்லாங், குறையின்றிப் பெறுவாரோ
புவிக்கரசு செலுத்துவாரோ குறித்தவாயுள், பிறையெ
ன்னவளருமோ வியமன்வாவஞ்சுவனோ சீபரின்புந்நுக்
குறையுளோ, வவர்கிரக மீதெலா மனமேநீ யுன்னு
வாயே. (4)

கனவதனிற் கண்டபொருள் செலவுக்காமோ
குனிக்குங்கற்குத்தி, வினாமெசசு மொனவோடம் புனைந்
தவர்தம் மாணையெங்கு மேருமோவிண், கனமிண்டோ
லொழியுமிநதப்புவிவாழ்வு நிலையென்னக் கருதிந்நோடி
நினைவுற்றா புடல்வீழிநென்செய்வா யுறியில்லா நெஞ்
சக்கல்லே. (5)

பஞ்சபூதங்களை விண்டாரகையைத்தண்மதியையர்
பானுதன்னைக், கொஞ்சமுறம் பொருளுள்ளவுன் னுமல்
வெள்ளிபொன்னெனுமட் குப்பைதன்னைத், தஞ்சுமாம்
பொருளுன்ன நினைத்ததன்மே லாசையுற்றவுந் தயங்கு
கின்றாய், நெஞ்சமேயுனைப்போ லுமறிவீனாந்நேடி யுறிக்
நிலத்திலுண்டோ, (6)

பூதநம மில்லம்வான் மேற்பந்தர் சிகழ்ப்பின்
பொற்றீபங்கள், சீதநீர்க்கடம் விருட்டிபுகணம் பூய்
பொழி லுலகின்செல்வமெல்லாந், வீதமடி மடையாக்கார்

யாவருந் சுற்றமெனவியந்துன்னுமற், பேதஞ்செய்
துழல்கின்றாய் நெஞ்சமே யுணர்போலும் பித்த ருண்
டோ. (7)

பூதமதி னென்னுநமைத் தாங்குந்தா பொன்று
நாம் புசிக்குமுண்டி, மாதரையி லொன்றுநஞ்சமையலா
னொன்றெமக்கு வளச்சாந்தாற்றி, பேதமின்றி மற்
றென்று நாழும் வாகனமாம் பின்னுமதி, நாதனை
தந்தையெனிற செல்வமிது போலுமுண்டோ நவிலாய்
நெஞ்சே. (8)

மணிபெருந்தனமிருந்துங்கண்மெகிழுவதல்லான்
மயல்போன்முற்று, முண்டிவிட வொண்ணுமோ நினை
விற்கும் பஞ்சமோ வலகத்தன்னிற், கண்டபொருளத்
தனையு நமதுசெல்வரப் பொருளைக் காத்தெமக்குத்
தொண்டுசெய்வோ ரெனவுன்னி மகிழ்வுற்றூட்டிப்போ
மோ சொல்லாய்நெஞ்சே. (9)

எத்தனைபேர் கையின்முன் மிப்பொருடானிருந்த
தவ ரெல்லாந்தத்த மத்தமெனநீம்பின ரவர்களைவிட்
டகன்றுன்கையமாந்ததின்னுஞ், சத்தமின்றியுணைமோ
சுஞ் செய்தனந்தம் பேர்கரத்திற் சாருஞ்சொன்னேன்,
சித்தமேயதுசெல்லு முன்னீசற் பாத்திரத்திற் செல
விடாயே. (10)

கதிரவனு லொளிரும் பல்வகைக் கல்லைமணியென்
றுங் காமர்மண்ணை நிதிவெள்ளி யுலோகமென்றும் பெய
ரிட்டும் விலையிட்டு நிகழம்மண்ணை, சதியான காசு
பணமெனச்செய்துந் தரையின்மிடி தனையமைத்தோர்,
மதியிலாநரனறிக் கடவுளோசொல்லுவாய்மருள் சீசர்,
நெஞ்சே.

தரையெலா மெமதெனினு மிருப்பிடமோர் முழ
மே நற்றூனியங்கள், வரையென்னக் குவிந்துகிடந்தா
லுமுண்ப தரைநாழி வளரவாவாற், நிரைகடலெலாம்
பருக வுன்னுநா யெனவெமக்குத் தேவை யில்லாக்,
கரையினிதி காணிதானியங்கண் வேட்டதென்ன கரு
சொல்லாய். (12)

பொலமிகவுள்ளார்க் குணவின் சுவையின்று பசி
யின்று புசிக்குமன்னம், அலமாயறுதோயாக் கவலை
பிணி* பிடர்காபல ரருகில்வேண்டும், பலருடலைத்தாங்
கினுமோ சுமக்கரிதூர்ப்பகை பயமிப்பையு ளெல்லா.
மிலகுறுக ணுளரெனிற் செல்வரெவர் மடியரெவரியம்
பாய் நெஞ்சே. (13)

39-ம், அதிகாரம், பொருளாசை யொழித்தல்,

முற்றுப் பெற்றது.

காரம் 39-க்குத் திருவிருத்தம் 313.

40-ம் அதிகாரம்.

சரீரநிலையாமை.

நெருநலோ வகன்றதின்று விடிந்துபக ளாரிற் ற
கிமிடந்தன்னி, லருணனே யத்தமிழ்ப்ப னிசிவருந்நின்
போமறுநா ளாமிவவண்ண, மொருநாளாப் பலநாளாக்
திங்களா வாண்டதுவா வருவுகொண்டிங், கருநாளா
மாயுணர் கழிவுதனை புணராபொ வவலநெஞ்சே.

* பிடகா - வைத்தியா

வையாற்செப்புனைநம்பி யனலாழி கடக்கவுன்னு
மதியிலார்போற், பொய்யாற்செய் மெய்நம்பி யேதே
தோ நினைவுற்றாய் புரைசேர்நெஞ்சே, பையவேரா புட்
பிடிக்கக் ககனமிசை வட்டமிடும் பருந்துபோல வை
யோகூற் றுனைப்பிடிக்க வற்றம்பார்த் தொளித்து
நின்ற தறிகலையோ, (2)

தினமும் * விரேசனங்கொளினு மோயாமன் மல
மாரி திரளாப்பெய்யுங், கனம்போலுந் தேகமிதைப்
பிரித்து நோக்கிடின் மலரீர்க்கிபுஞ்செநீ, ரினமான
தோலென்பு தசைநரம்பு சூடான்றி யினிவேறுண்டோ
மனமீநீ யிதையுமொரு பொருளுென்ன வுன்னவென்
ன மருளுற்றாயே, (3)

மாடாடு விலங்கிறப்பிற் றசைமயிர்தோல் கொம்
புதவு மட்கலந்தா, னோடாக வுடையினென்றுக் குத
வும்வீழ் மரங்கல்லுமுப யோகந்தான், வீடாநதிபுயின்
மேற பொருளுதவுங்கா டழியின் விறகாமாயக், கூடா
குநதேகமிது வீழினெதற் குதவுநீகூறுநெஞ்சே. (4)

காடுசேர் மாஞ்செடிபார்த் தித்தனைநா ணிற்கு
மெனக் கணிக்கலாஞ்சீர், நாடுநீர்த் தடநோக்கி யித்
தனைநாட் புனலென்ன நவிலலாமோர், வீடுதானித்தனை
நா ணிற்குமென விளம்பலா மெய்யென்னும்பொய்க்,
கூடுதானித்தனைநா ணிற்குமெனப் புவியிலெவர் கூறற்
பாலார். (5)

நெல்லறுக்க வோர்கால மலர்கொய்ய வோர்கால
நெடியபாரசு, கல்லறுக்க வோர்கால மரமறுக்க வோர்

* விரேசனம் - பேதி.

காலக் கணிதமுண்டு, வல்லமக்க னனையநமனினைத்த
பேதெல்லநம் வாழ்தா னென்னும், புல்லறுக்க வருவ
ணெனி னெஞ்சமே மறறியியாம் புகல்வதென்னே. (6)

முறறியபின் கணியுதிரும் பழுப்புற்றுத் தழைபு
திரு முழுதுமே நெய், வற்றியபின் விளக்கவியு மென்
னவோர் திடமுண்டு மடகன்காயம், பற்றியவக் கருப்
பத்தோ பிறக்கும்பாதே பாலப்பருவத்தோமும்
புற்றபின்ஃபா வீழ்வதென நிலையின்றே விதன்பெரு
மை யுரைப்பதென்னே. (7)

புகைவண்டி யூர்ந்ததுலகைநொடிக்குள்ளே சுற்று
வோம் புகைக்கூண்டேறிக், ககனமிசைப் பறறையெ
னப் பறப்போ மோர் புகைக்கலத்தாற் கடல்கடப்
போம், வகையாய் மின்னஞ்சலினு லெத்திசையுள்ளோ
ரோடும் வார்த்தைசொல்லவோ, மிகையான புதுமை
செய்வோமாமனைதை விலக்கறியோம் வியப்பிதன்றோ.

அண்டாண்டங் களின்னூற் நிலையாவு கூறுவோ
மருக்கன்றிங்கட், குண்டாகுங்கிராண மதை முன்றொ
லுவோங் கடியார த்துதவி கொண்டு, தண்டாதகாலந
தை யளவிடுவோ மின்னும்வெரு சமர்த்துள் செய்
வோங், கொண்டாடுந் தேகமிது வீழ்காலமறிவாநற்
கோர் குறிப்பின்றம்மா. (9)

மண்டலத்தாருயிர் வாங்கநமன் கொண்ட வாயுத
த்தின் வகுப்பைநோக்கிற், கொண்டலிடிமின் னீர்கால
னன்மாங்கன் மண்ணையுமீன் கொடியபுட்க, ஞாண்டி.
விலங் கின்பதுன்பம் பகையச்சமுர்வனபே புலகின்
னூற், கண்டதெல்லா மவன்கையா புதமென்னிற்றிப்
புய்வகை காணோநெஞ்சே. (10)

விரியாழி நுண்மணலைத் தாசகையை பெண்ணிடி
னுப் வீரதோர்தமமைச், சரியாவெண்ணிடத்தகுமோ
வின்னமுநங்கண் முன்னஞ் சாவோர்தம்மைத், தெரி
யாதுபோற்றினமும் வீண்காலங் கழிக்கின்றாய் திடமா
பென்று, மரியாமை யுற்றனையோ வறியாமை பெற்ற
னையோ வழுத்தாய்நெஞ்சே. (11)

அனமிகலோ வாயுகுறையிற் சூடுண்ணவிடிலின்
ஹவீங்குங், கனமான வெய்யின்மழை பனியுதவா
தவையின்தேற் கணநில்லாது, தினமுமா யிரங்கண்ட
மிமைப்போதாதி லுமதன்மேற் சிந்தையின்தேற், புனன்
மொக்கு ளெனவழியு நெஞ்சமே நாஞ்சமக்கும் பூட்சி
தானே (12)

பொன்றாளின்ன தென நிலையுண்டேலாழிசூழ்
புவியோராயு, ளொன்றிரண்டு நாளெனினும் போது
நூறாண் டென்றோ ருரையுண்டேனு, மின்றோ விக்க
ணமோ பின்னுறுங்கணமோ மாலைபோவிரவோசாவ,
தென்றோவென் றோருறு தியில்லாத வாயுனிதற் கென்
செய்வோமே. (13)

தொல்லுலகிற் புல்லிலையுண் னாடுமுதலுயிர்களை
நற்சாபிப்பாலை, நெல்லுடன்பஃ றுனியத்தைக் காய்க
னியைக்கிழங்கிலையை நிதமுமுண்டு, மல்லுறவே வள
ருமிந்தக் காயத்தைமாமென்று மாடாடென்றும், புல்
லென்று நெல்லென்றுஞ் செடியென்றுங் கொடியென்
றும் புகலலாமே. (14)

ஆதியிற்புல் விலைகனிகாய்த் தானியமாய் மீன்பற
வையாடுமாடாய், மேதினியிலிருந்துதாய் தந்தையுடற்
சேர்த்தொருநாள் வெளியேவந்தங், கோதியபண்டந்

தின்று பெருத்திறந்துபல செந்துக்குணவாய்ப் * பஞ்சு, பூதியமாய் நாசமாய்ப்போடுஞ்சே நாஞ்சுமக்கும் பூட்சிதானே, (15)

எமதெனுமெய் பிறக்குமுன் னெங்கிருந்த தின் னஞ்சிலகாலத் தெங்கேசெல்லு, மமருயர்நீங்கியபின் னோர் கனமுமனைசேயரி, நானுகேநில்லார், தமர்சவ மென்றெடுத்ததெறிவார் பறவைவிலங்கினங்கூடித் தத் திக்கொத்தி, யமாச்செய்து புசிக்குமப்போ தென்ன ன்று கேட்பவரா ரறிவிடுஞ்சே. (16)

40-ம், அதிகாரம்,

சரீரம் நிலையாமை, முற்றுப்பெற்றது.

ஆக அதிகாரம், 40-க்குத் திருவிருத்தம், 353,

41-ம், அதிகாரம்,

துன்பம்.

பாரில்பார்க்கும் பழங்கண் சகசமாம்
வீரியங்கெட வெந்துயர்க் கஞ்சுதல்
போரினோர்ந்தவன் பொன்றலுக் கஞ்சலு
நீரின் மீன்குளிர்க் கஞ்சலுநேருமே, (1)

பிறந்தசேயுட னேயமும் பீழைதான்
சிறந்துமானிலஞ் சேர்ந்துபின் னாருயி
நிறந்துபோமள வுந்துய மெனபதை
யறிந்துநீர்விட்டனுங்கலை யொக்குமே (2)

யெய-பிருதிவிமுதலிய வைகம் பூதங்கள்.

வேறு.

கோடிபொன்னுடையவ ரெனினுங்கோழுடி
சூடியவேந்தரே பெரினுந்நுன் பொடுங்
கூடியவாழ்க்கைய னன்றிக் கூறுங்கா
னீடியசுகமுனோர் நிலத்தினில்லை ய (3)

பாக்கியநிலையெனும் பதகரோர்துயர்
தாக்கிடிற்பொறுதுயிர் தன்னோப்போக்குவ
ராக்கியவாக்கமு மருளுமொன்றன
நோக்கியசீலரை நோயெனசெம்யுமே. (4)

வேறு.

வளியினோடிந் தவிர்த்தெடுகு யிவடு எழி யுடையந்
துளியினோடுமின் வசனிமா மலையையுரு சுழற்றும்
வளியினோடிளந் தென்றலும் வருதல்போன் மாக்கள்
களியினோடருந் துயரமுங் கொள்ளுவர் கலந்தே. (5)

உழுதுபுன்செயப் புன்செயு நன் செவா முயர்ப்பொன்
முழுதுநதீயினிற் சுடச்சுட வொலிருமான் றெழியும்
பழுதின்மாமணி தேப்பட வொளிமிகும் படர்கொண்
டழுதுநொந்தவர்க்கன்றிமற் றவர்க்கற மரிதே. (6)

41-ம். அதிகாரம்.

துன்பம் முற்றுப்பெற்றது

ஆக, அதிகாரம், 41-க்குத் திருவிருத்தம், 365.

42-ம் அதிகாரம்,

அறஞ்செய்தல்.

பசிலந்தயின்னெல்லை விதைப்பதுபோல் வீட்டிற்
நீபற்றிக்கொண்டு, நசியும்போததையவிக்க வாறுவெட்
டல்போலும் போர்நடசூழ்க்காலை, விசிகதூல்கற்கமுயல்
வதுபோலும் கபமிஞ்சி விக்கிச்சிக்கி, யிசிவுகொண்டு
சாங்காலத்தெப்படி நீயறமபுரிவா யிதயப்பேயே.

எத்தொழிலுமுற் பழக்கமின்றி யெய்தாததறமென்
னுமிணையொன்றில்லா, வத்தொழின்முற் பழக்கமின்
றிச் சாங்காலத்தமையுமோ வருமன்றற்கு, வத்திரம்
வேண்டிற் பருத்திவிதைத்துமுன்ன நெய்யாமன்மணஞ்
செய்காலத், தொத்ததுகில் வேண்டுமென வெத்தனை
பேர் முயன்றாலு முறுமோநெஞ்சே, (2)

ற்பநூ லிலக்கணனான் வயித்தியுதன் மரக்கல
தூல்கெருதுவினம், பற்பலதாலுணர்வதினும் புண்
ணியதூலரிதாமோ பகரந்துல்கள், கற்பதன்முன்னரி
தெனினும் பின்னெளிதா மதுபோன்ற கருமமென்னு
மற்புதநான் முயலுவோர்க்கெளிதாகு மதையடைவா
யறிவினெஞ்சே. (3)

தினங்கள்செலச் செலவேதோ பெற்றதுபோன்
மகிழுநெஞ்சே தினங்களோடுங், கனங்கொளுமுன்ன
யுணர்கழிவதுண ராயுயிர்தீர் காயஞ்சேரும் வனங்
கடுகி வாவென்ன விளித்துன்பாற் றினநெருங்கும்வண்
மைபுன்னி, முனங்கொளறி யாமையைநீ யினங்கொள்
ளா தறஞ்செய்ய முயலுவாயே. (4)

இன்றருளை தயங்கண்டோ முயர்க்கன முகட்
டினமிசை யிர்தப்பானு, சென்றடைய நாங்காண்பதை
யமதைக் காண்கினுமேற்றிசையிருக்குங், குன்றடையு
மளவுநா முயிர்வாழ்வ தரிததன்முன் குறுகும்பற்ற,
மென்றச்சத் துடன்மனமே மறவாமலறவழியி னேரு
வாயே. (5)

சிற்றுதர *போஷணைக்கா மலையேறிக் கடல் கட
நது தேயமெல்லாஞ், சுற்றியனுதினமலைவாய் நித்யபே
ரின்பசுகந் தோயவேண்டிச், சற்றுமுடல்வருந்தவின்றி
யலைதவின்றி யோரிடத்தேதங்கிமுளும், பற்றினையேது
றந்துசம்மாவிருந்தறஞ்செய் வதிலென்ன பாரநெஞ்சே.

கலமுறுஞ் சிறுநீரைவிரைவினிறைபா விடினக்க
லநதானமிக்க, சலமுறியழுந்துமது போற்பவத்தை
விரைவுற்றுத் தள்ளிடாம, நிலமீதியாம்வானா விருப்
போமேற் பாவங்கணிறைநதுமோக்க, நலநீங்கிரக
மெனும் பேராழி தனில்விழ்நது நலிவோனெஞ்சே.

பெருவெள்ளஞ் சேர்ந்தபின்ன ரதைத்திருப்ப
வொண்ணுமோ பெருத்துநீண்ட தருவின் கோணலை
நிமிர்க்கத் தருமோ பாவங்களைநீ தள்ளிமேலாங், கரும
மதின் முயலென்றற் பின்னையாகட்டுமென்றாய் கசுடு
விஞ்சி, பொருமலைபோ லானபின்னெவ் வாறதைநீ
சாம்பருவத் தொழிப்பாய் நெஞ்சே. (6)

ஏதிலார் பொருளைக்கி யிசையுரல் கவாந்த
தொப்பா மெழின்மின்னாரைக், காதலாய்நோக்குதலை
கலந்த தொப்பாம் பிறர் கேட்டைக் கருதலன்னார்,

*போஷணை - ஆசரிப்பு.

வேதையுறக் கொன்றதொப்பா மிவ்வாரோர் பயனின்றி
மேவும்பாவ, மாதவினைம்பொறி வழியே மனஞ்செலா
தடக்குவா ரறிவுளோரே. (9)

பரியூர்வோன் றனைமறந்து பரிக்குப சாரங்கண்
மிகப் பண்ணல்போலும், பெரியகடவுளைப் பணியாதா
லயத்தை யலங்கரிக்கும் பித்தர்போலு, மரியபொருள்
வெளியிட்டுச் செப்பைக்காத்திடல்போலு மான்மாவுக்
கே, யுரியவறம் புனியாமலுடலை நீயோம்புகின்ற யுள்
எப்பேயே. (10)

ஒருயிரீருடலென்ன நட்டமைந்தர்மாதர்மதுயிர்
நீங்கிற்றம், மாருயிரைத் துறப்பரோ வழுவதுந்தம்
முணவுவைக்க வமைந்தபாண்டம், பேருலகி லுடைந்த
தென வழுவதன்றி நமக்கிரங்கும் பேரிங்குண்டோ,
சுருமிவர் நேயத்தாற் பவஞ்செய்து லீடிழத்தற்கு
மோநெஞ்சே. (11)

வேறு.

உளதிலையென்ன வுரைப்பதேவருத்த முண்மை
கூறிட லெளிதாகுங், களவுகட்காமங் கொலை செயல்
வருத்தங் காவலன்றண்ட மூர்ப்பகையா, முளமதை
வருத்து மிகபரங்கெடுக்கு முண்மையா வீதெலாமுண்
னிற், களநிகர்பாவஞ் செய்தலேகட்டங்கருதறஞ்செய
லெளிதன்றே. (12)

ஒருவனைப்புதிதாக் காணினுமவனோ நெவுசெய்
யினும்பணிகொளினும், பெருமையோன்றியனெனவறி
யாமுன் பேசிடார் தீயனேற்பெயர்வார், தருமநற்குண

த்தைத் தீருபுதழ்வார் சமுத்தினைச்சமுக்கரு மிகழ்
வா, திருவடிகள்தீர்பெருவைபுமறத்தினிழிவுமீதுன்
னுவாய் மனனே (13)

பல்கழல்வருட மாதர்கொடிப் பாடவோர் பக
லெலா மனிச்ச, மலரணைகிடததல் வருத்தமாமன்றோ
வார்த்தவெநரீர் பொறுவுடல், மலகறுகாலநகவெந்தழ
லாழ்ந தபாவுபொண்ணுமேவவியாப், புலவையே
வினைக்கும பவத்தைவேறுததுப் புண்ணியம் பிரிநதி
டாய் மனனே. (14)

வேறு.

சூற்றுயர்க்கஞ்சவாட்க்குச் சுதரிலைப்பயனென்றில்லைக்
காற்றினுக்கஞ்சாரின்ற கலத்தினுக்கவிழ்தங்கைப்பென்
ரேற்றிடவஞ்சினரோக் கியமில்லையின்னற் கஞ்சிற்
சாற்றருமறமுமில்லைத் தனிபபரகதியுமின்றே. (15)

இந்துமீன் பருதிபக்கி யினவிலங்குகண்மரங்களைந்து
பூதங்களேனையாவுமோ வாரதெஞ்ஞான்றுந், தந்தொ
ழில்செய்துவாழந் தனியறம் புரிதலென்னு, நந்தொ
ழில் புரிகிலேம்பா நாய்க் தொழி லுடையநெஞ்சே.

42-ம், அதிகாரம்,

அறஞ்செய்தல் முற்றும்பெற்றது.

ஆக, அதிகாரம் 42-க்குத் திருவிருத்தம் 331.

43-ம் அதிகாரம்.

கணிகையரியல்பு.

பூவையிவட - வித்தகிதி கணக்கியோர் கடன்
காரன் புவிபோனம்மைச் சாவபுகை யிழக்க மயிலே
யிடர்தீ ரென்றிடன் றுனில் விழந்தோம், பூவில்
வைத்த நிதிபையோர் கிழப்பதப் பித்தினிபபுபவன்
னைச, சிவபலியிடி வீலேனென்ற தென்றான் செப்
வா டெரிவைதானே. (1)

நேரிழைநம் முடனிறப்ப நெனமுன்ன முறை
செய்தாணிநுபனம்மை, யீரவெனக் கொலைக்காததிற்
கிழக்கவடி பற்றிப்பின் னிரங்கிவந்த. காரிகையை
நோக்கினை மிசுகியோர் கோவணத்தைச் சாதிவர்
தே நெருநீர்தம் மிருவர்க்கு நீர் வீயினு னிறந்த
தொக்குமென்றாள். (2)

மனைதாலிமுதல் வேசைக்கீந்துவே நென்றுமின்
றி மயங்கும்வேளை, புனைபவோரணியிலா திருந்தவில்
லாள் கழுத்தினிலோர் பொட்டைக்கண்டு, மனமகிழ்
வுற்றதென்றேன் பரந்ததபர் னா லென்குமருள்
வாய்க்கவேண்டி, யினமாப்பொட் டணிநது நொண்டு
தாசியானெனென்வ விபம்பினானே. (3)

ஆவியணையோபோர் போதுபிரிந்தவளில்ல மண
குங்காலை, மேவுபாங்கிபைக் கண்டான் மிணையின்றி
வருந்தினளோ மின்னென்றே, விதனக்குண்டோ
காண் மயிர்ப்பஞ்ச மலப்பஞ்ச நாய்க்குமுண்டோ, தே
விதனக்குண்டோ வாய்ப்பஞ்சமென்று விதன்பொரு
ளைத் தெரிகிலேனே. (4)

செவ்வையுறு பொருள் கவர்ந்த பின்னரெனைக்
கைவிட்டதேனைநோக்கிக், கொல்வவாய் மயிலேயிச்
சினமேதென்றேன் வனசக்கோயின்மேவு, மவ்வையை
முன் சேர்ந்தபிழை பொறுத்தவரை யென்னகத்துக்
கழைத்தேனன்னு, டவ்வையையுமருவினீ ரினப்பொ
மேனென்றாடிச் சலங்கொண்டாளே (5)

உண்ணாமலிரவலர்க்கு மீயாமற் பூமிதனிலொளித்
த பொன்னைக், கண்ணாடனாகிய வேண்டியதைத்
தாணமுகின்ற காலந்தனனின், மண்ணா ளெனை
நோக்கி யெனக்கீந்த பொருளையினி வாங்காநின்ற,
பெண்ணா ளெனை யுன்வாய் கொட்டுவ ளென்றே
நகைத்துப் பேசினுளே. (6)

முணங்காலை வருமுவள் காங்கோல்போன்முதுகி
ன்மேன் மோதப்பூமே, லணங்கான மயிலென்ன நடஞ்
செய்த கழனம்மே லாடித்தாக்கத், தினங்கான ரசமு
தவு வாயேசி யுமிழ்விந்தச செய்கைகண்டு, மினங்காத
வாயவனில் லேகுதியோ நிறறியோ வியம்பாய் நெஞ்
சே, (7)

ஆவலாலவகாலத் தவளின்னான் புகச்சிலபே ரங்
கிருந்து, மேலியோடினார் சினமுற் றிவராமென்றேன்
மாயி விரைவாய்வந்து, பூவையிவணின் பிரிவாற்றாத
ழப்பாங் கியர்க்குணப்போற் புருடவேடந், தாவரவே
தரித்தவட்குக் காட்டினன் வேறன்றென்று சாதித்
தாளே. (8)

பொருளொன்று நாநதந்த திவட்கதற்கில் லாமை
பிணி பொய்புரட்டு, மருளொன்றுங் கட்காமங் கொலை

களவு சூதுவசை மாணத்தோடு, மிருளொன்று நாக
மின்னு மிவள்பானுங் கொண்டதற்கோ ரிலக்கமுண்
டோ; தொருளொன்றும் பாரினம்போற் சமர்த்தாக்
கொண்டெவர் வணிகஞ் செய்யவல்லார், (9)

இரதியனை யார்பாற்போய் நாம்வருமுன் னெங்கு
சென்றா யெனவில்லாளைப், பொருதிவின விடவிரதிபுரு
டனையாற்பாற் போய்ப் புணர்ந்தேனென்றாள், விரத
முள்ளா யெங்கிதை நீகற்றதென்றா மும்மிடததும்
விருப்பாயும்மைச், சுரதஞ் செய்பவரிடத்துங் கற்ற
தென்றாள் வேறினினாஞ் சொல்வதென்னே, (10)

சுவையுணவு தானிருக்க மலந்தேடி யோடுகின்ற
சுணங்கன்போலுங், சுவையதனிற்கடந்து நல்லிடநீங்
கித் திரிகின்ற *கோகுபோலு, நவைதீர் தண்ணிதினா
நீ ருருந்தாதங் கணநீரை நாடல்போலுஞ் சுவையனைய
காந்தையரை வெறுத்தசடர் வேசையரைச் சேர்வர்
மாதோ. (11)

கோடுமுடன் மாமியெனை மதுவுடன்புலாறிருடிக்
கொணர்தியென்றாள், பாடுபெறும் பார்ப்பானென்
றேன் மற்றவையுண்ணப் பவம்போமென்றா, னாடும்
வசை யுயிருய்யே னென்றேனீ மாய்ந்திடின மூன்னான்
கொடுத்த, வோடுமற் றமருகர்க்கா நான்துக் கொள்
ளெனக்கயிறென் றுதவினாளே (12)

பசையறவெம் மாவியன்னாள் கைப்பொருளெலா
ம் பறிக்கப் பசியானுங்கு, திசைமுகமு நோக்கலாற்
றிசைமுகஞ் ினும்வாயிற நியாளிட்ட, வசையானமன்

ஒருவண்டகலத்துண்ண வொருவனுடை யினை யுடுக்க வொருவன்லாங்கும், திருவமளி துயிலமனம் பொருந்தாது பலரெச்சஞ் சேர்படிக்கம், பொருவு வேசியர் வாயெசுசிலை புண்ணப்பலபேரைப் புணர்ந்த சுத்த, முருவு கொண்டா லணையவர்தோன். சேரவே யெவர்க்கு மனமொன்றுங்கொல்லோ. (18)

பொருளின் சேடத்தையிவட் களித்தோம்வாய்ச சேடமெனும் பெருளளித்தா, டருமனெனத் தன மளித்தோ மெமக்கிவளுந் தருமனெனத் தனமளித்தா, ளருமையாம்பலியளித்தோ மிவமொமக்கும் பலியளித் தா ளாழிகுழந்த, விருநிலத்தி னீதன்றி பின்னுமிவ ளென்செய்வா ளெமக்குத்தானே.

கொலைஞர்தமைக் கொலைசெய்து கள்வரைவெஞ் சிறையிலிட்டுக் குற்றஞ்செய்யும், புலைஞரைத் தண்டித் தடக்கு நம்மிங்கிலிஷ்மன்னர் புருடராவிக், குலைவைக் குந் தன்மையளாய்ப் பாதகமெ லாந்திரண்டோருரு வாய்வந்த, விலைமாதைக்கொல்லாம லுலகத்திலே துக் கா விடுத்தாரம்மா. (20)

பணயமே திரணமன்புபெரிதென்ற பாவைபொ ருள் பறித்தபின்ன, ரணையெனென்றாளணங்க லுனக் கணையோ வென்றே மவ்வறிவிலான்பூங், கணைகளையே விடுத்தனனா னஞ்சுவனா கரணம்மனுங் *கதிரங் கொண்டென் னிணைமுலைமேற நெறித்திடின வெல்லா னென்றா ளிவண்மனம்வல் ளிரும்போவம்மா. (21)

வடிவுமிகு தொழுந்தமை வேசிபர்வவ்விடவருந் தும் வாட்கணலவீர், கடினமனக்கணக்கிலா வாடவர்சம்

போக முயிர்கவர்தல்வஞ்சங், குடிசெடுக்குந் தொழி
லுங்கட்கில்லையென வெறுத்தனாக் குணங்கொல்லாம்,
படியிலுமக் கமையுமேற்கணவர்திரு வருளுமக்கும்
பலிக்குமன்றே. (22)

பகருவங்கம் பலசரக்குத் தரகுசெலவாள் கண்
முதற்பணங்கட்டினறி, யகனிதம்பக் சரக்கொன்றைப்
பலருக்குந் தினந்தினம் விற்றரும் பொன்வாங்கிப்,
புகலுமர்தச் சரக்குவகை நீங்காதுவணிகஞ்செய்பொது
மின்னூர்போற், சகமதினிற் பேரறிவினோடு வாணிபஞ்
செய்யும் சமர்த்தருண்டோ. (23)

கலவிசெய்தமாதென்னை விலைகேட்டா ஞடனோக்
கக்கலந்துகாம, நலமுண்டவுனக்கு விலையெதென்றேன்
சவமணையநான்சுகிக்க, விலையென்றாள் பொய்யென்
தேன் வள்ளுவர்கூறியகுறளா மினியநூலில், விலைமா
தைச்சேர்தல்பிணந் தழுவியதை யொக்குமென்றார்
வினோடுவென்றாள், (24)

தையலில்லம் புகுப்போதென் சுதன்குரலைக்கேட்
டொதுங்கித் தாழ்வாரத்திற், பையவென்றிச் செவி
கொடுத்தேன் பாலனைப் பார்த்தக்கோதை பணமீ
யென்றா, னையனிற்றதிடிலெல்லா முனதென்றா னவன்
நூங்கு மமமயம் பார்த்தோர், சையமெய்தித் தவன்றிலை
மேற்போடுவாய் போடுமுன்னுன்றழுவேனென்றாள்.

ஒருமாத தன்றுணைவன் சீடனைமற்றொருமாதவ்
வும்பர்கோனை, யொருமாதுச்சோதர வைவரைச்சேர்ந்து
கன்னியரென் றுயர்பேர்கொண்டா, ரருமையாவெமைச்
சேயர் சோதரர் சீடரையியம்பர்க் கரசைச்சேரும்

பொருண்மாதக் கன்னியர்க்கெலாஞ் சிராமணியென்
னப் புகலலாமே. (26)

விதிமுதன் மூவரிலே வருண் கடவுளெனச் சிற்றி
டையை வினவப்பூவா, மெதிரிறமணியென்றோ ளான்
கோயிற்றுகியுனக் கி'ல்போவென்றே விதியுடன்மைந
தரைப்படைத்தன் னொந்தயென் காலில்வைத்து நித
மும்வீழ், மதிபடைத்துத் தமணியப்பேர் தான்படை
த்த விதிக்கிணையார் மகிபவென்றான். (27)

அந்தமுளா னுரிமையா வத்தமுளார்வாணியா
வவன்பின்றோன்றி, வந்தவனாயினேன் மூவரிலோரரி
யரியின் மகனையன்னான் பந்தமுறச்செய்தனனம் மிரு
வரைபார் சேர்த்துவைப்பார் பாவாயென்றே, னைந்து
லோகத்துளோ ரரிநமையோ ரரிசேர்க்கு மறிநீயென்
றான். (28)

இனியானே நோக்கியத்தை சக்கிரிக்குச் சொக்குத்
துளியெவாயென்ற, தொனிகேட்டுச் சினந்துநான் குய
வனோவென மயக்கத் துளோலென்றேன், றனியா
சாஞ் சக்கிரிநீயாகைகளின்னடி மலர்தோய் தான
மெல்லா, நனியேசொக்கெனுங்கனகப் பொடியிறை
யென்றேன்முனித னன்றோவென்றான். (29)

எனையன்றி மற்றோரைச்சார்ந்தறியே னென்ற
கன்னியிருதிங்கட்குட், டனையனீன்றான் புதுமையென்
னென்றே வினியும்மை தழுவியிச்சேய், சினையாயென்
மதியிலிறதேனிகத்து முனைப்புணர்ச் செய்தனோன்
பான், முனையல்கு மிருமாத நிறைதுடனும் மகவின்
றேன் முதல்வென்றான். (30)

சிலர்மயில்விடுத்தென்றனரென் றறிந்துண்மை யறிய
வங்குசெல்லுங்காலை, புலனிழநது நூறாண்டுங்கடந்த
சூடன்மாமி பூபாமான், மலர்வாளி விடுத்தனன்
சே ரெனையென்ன, நெருங்குவழி மறித்தாளப்பேய்,
கலவிதனக்கஞ்சி மீண்டோடினை னவள் கதையைக்
கண்டிலேனே. (31)

கைத்தனநா மிழநதபின்குன் முடவரதகர் நோ
யர்கடைக்குலத்தார், நித்தமருவிடவுள்ளமுவரதமின்னை
நோக்கிபிது நெறியோவென்றே, மத்தமதிற் குருடு
எஞ் சாதியிழிவுளதோ வந்தளிப்போர் மேலோ, நித்
தனாயிலேனைக்கியார் கீழ்க்குலத்தார் சாதிபிவை யிரண்
டென்றோ. (32)

கனைகடன் மணலையெண்ணும் வேசியர்சே ராட
வாக்கோர் கணிதமுண்டோ, வணையர் ராவிடினு மவ
னுட்கொள் சக்கிலத்துக களவுண்டோவவ், விணையவர்
மெய் யுரோமத்தை யெண்ணினுநோய்த்திரளெண்ணு
விதானமுண்டோ, யிணையவரைச் சேர்தல்பெருந தீயி
னிடையுழ்குதலை யேய்க்குமாறோ. (33)

விலைமகட்டுகன் றயலகத்திற கன்னமிட்டுத் துளை
வழியுள் விட்டதானைக் கொலைவாளாற் றறித்தனர் கூ
குவென்றேன் வேசையென்பாற் குறுகியுக்கக, கலைசோ
தித்தொன்றுமிலாச் சினத்தாலவ் வகத்தாரைக் கதறிக்
கள்வன், றலைதுயியுந் தாடுமித் தன்னென்றாள் வெ
ருவியுடல் சாணானேனே. (34)

திருவெலாங் கொள்ளைகொண்டா டனைநோக்கிச்
செவ்வதரத் தேனையென்றேன், பெருவாயெச்சிலையுமி

ழந்தாள் பேசென்றேன் கொடுஞ்சொற்கள் பேசலுற்
றாள், மருவென்றே னுதைத்துக் கையாவிடித்துக்கடித்
தினிய மதனநூலா, மிருபாததாடனமா விங்கணமெல்
லிதட்சுவைத்த லென்றாளம்மா, (35)

தரணியின்மிக் கெழின்மாதை புனதுகுல தெய்வ
மெது சாற்றாயென்றே னிரணியனென் நெய்வமென்
றாள் விடடுணுவோர் நரசிம்மமெனவேவந்தான் முர
ணுறவொண்ணு தென்றேனிரணியா சுரனன்றுமுராரி
மெய்மேற, கிரணவுடையெனப்புனைந்த விரணியனென்
நெய்வமென்றாள் கிளியன்னுளை. (36)

பொய்யேந்து மனவேசைக் காத்திருடிக் கையிர
ண்மெப்போகக்கொண்டே, மையேந்துவிழிமனையாட்
கிடையேந்துந துகிசூன்றிமானநன்னைக், கையேந்து
மிரக்கவோ கையிலாளா னுளெக்கையேந்திங் செய்
பேந்து முலகத்திற் பவியேந்தியுண்ணுவ மியாஞ்செப்
பாய் நெஞ்சே, (37)

சேயிழையின் சேடியார்முன் னெமக்கிதஞ்செய்
வான்புலி வெஞ்சினமாகோரு, நாயோரிகரடியெனக்
கத்திமகிழ்விப்பாடி நாளிந்தபின்னத், தீயவிலங்கினச்
செய்கை நங்கண்ணே செயத்தொடுத்தார் திருவை
யொப்பா, ளாயமிருகங்கட்கோ ராசானு ளவட்கிரை
நாமாயிடுனமே. (38)

வண்ணமல ரமணியின்மே லிருக்கையிலோர் பர
புருடன் வரவுநாக்கிப், பண்ணமரு மொழியின்னாள்
வினாயாடல்போற்றன்கைப் பதுமத்தாலென், கண்ண
தனை பூபுவி டனென நகைத்தாள் வேற்றாளார்கள்ளி

யென்றேன், கண்ணடிபோற்றி கழுக்கென்றன் கபோல
மதி லுன்னுருவைக்கண்டா யென்றாள். (39)

இரவினிலென் னுடன்றுயின்ற கோதையடிக்கடி
வெளியேயேகிமிண்டாள், கரவறிவான்பி பின்னொடர்ந்
தேன் கொல்லையிலோர் காணையொடுங் கலந்துநின்று,
ளரவமெனச் சீறியவாண் மேல்வீழ்ந்து தாக்கவுயிற்
றுவீழ்ந்த, வருவையுற்றுப் பார்க்கவென்ற நெருசே
யென் தறிந்துநெஞ்ச முருகினேனே. (40)

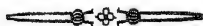
43 - ம், அதிகாரம், கணிகையரியல்பு,

முற்றுப்பெற்றது.

ஆக, அதிகாரம், 43-க்குத் திருவிருத்தம்-431.

44-ம் அதிகாரம்.

விலங்கினத்துக்கிடர்செய்யாமை.

கு வாகரும ஸ்னையுணா ஞானத்
தோடு, நலங்களுமில் யென்றலு நரரைப்போற்சீவன்
மெய்யைம், புலன்களு மின்பமின்பப் புணர்ப்பறி நெ
ஞ்சினேழ்ந், துலங்கிடு விலங்கைவாட்டித் துயர்செய்
வோர் நரகத்தாழ்வார், (1)

மானிடர் துயரைச்சொல்வர் மற்றுளோரதனைத்
தீர்ப்ப, ரானவருறுகோய்கீக்க வனந்தமாம் பரிகாரங்
கண், மோனமா யிடுக்கண்டாங்கி முறையிட வறியா
தல்லற், ருனுறு விலங்கைக் கொல்வோன் நருமனோ
பேயோவமமா. (2)

கொடிய வெவ்விவங்கை யெல்லாங் கோறலே
முறையென்றாலு, மடிமைப்பா னார்க்குழைத் தீண்ட
யர்விலங் கிணைமாசில்லாக், குடிஞையை யடித்துதைத்
துக் கொண்டுண்போர் சமயம்வாய்க்கிற், படியின்மா
க்களையுமுண்பர் பழக்கம்போற் றீயதுண்டோ (3)

ஊமரைப் பித்துளாரை யுணர்வில்சேயரை மின்
னரைப், பாமரர் தம்மைமிக்க பரிவொடுங் காத்தல்
போல, நாமறவிலங்கைக் காப்பர் நல்லவரதை வருத்
துந், தீமன முடையோர் துன்பஞ் செய்வர் மானிடர்
க்கு மம்மா (4)

காயிலை சிழங்கேதக்க கறியதா மதனையுண்போ,
ராயுணள் வளருழுழ்த்த லருந்துவோ நுயிர்கட்கெல்
லாந், தாயெனு மொருகருத்தன் சாபத்தைப்பரிப்பா
மென்னிற், பேயினுந் கொடியவன்னார் பிழைக்குமா
றெவன்கொலம்மா (5)

45-ம், அதுகாரம.

ப ன் னெ றி.

தன்னைத்தா னறிதல்.
தன்னைத் தத்குணந தன்மையைத் தேரவே.
யுன்னுகின்றவ னோங்கிய நட்பினோர்
நன்னயச் சொனம் பாமனள் ளார்நினம்
பன்னுமாற் றங்க ணம்பிப யனரோ

(1)

பெரியோ ரடக்கம்.

தேமலி சுவைக்கனி பலசெறிந்துயர்
காமரம் வளதல்போற் கலையுணர்ந்திடும்
நாமன மாட்சியோர் தொழுவர் யாரையும்
பாமர ரேவரையும் பணிந்திடார்களே. (2)

இதுவுமது.

குலமணிவெளியுறாதாழ் குரவையு டொளிந்திருக்
குச், சலமிசை யெவருங்காணச் சஞ்சரித்திடந் துரு
ம்பு, கலமென மானம்பூண்ட கலைவலோ ரடக்கிநிற்பர்,
புலனில் சீத்தையர் தமைத்தாம்புகழ்ந் தெங்கும் திரி
வர்மாதோ (3)

உபசரித்தல்.

எதிர்சென்று முகமன்கூறி யிருக்கையு நல்கியு
ண்டே, யதிசய மெனவினாவி யன்பொடு முகமலர்ந்து,
துதிபுரிந் துபசரிக்குந் தொழ்வினாற் செலவொன்றி
ல்லை, யதிர்கட லுலகுளோர்த மன்பெலாம் வரவாமா
தோ, (4)

பெரியோர் சாதற்கஞ்சாமை,

அறப் பெருங்கட லன்னுன்ற னடிமலர் காணுவ
ண்ண, மறைப்பகித யுடற்படாமா மரணத்தா உதனைப்
பாரிற், றறப்பவர்க் குடனையத்தன் சொருபமேதோ
ன்றலாவிந், கிறப்பது பிறப்பினுந்தா னினிதற வர்க்
குமாதோ. (5)

நம்பிமோசம்போகாமை,

அத்திரு முலகிற்சில்லோ ரகத்தொன்றும் வாக்கிலொன்றும், வைத்திதஞ் சொல்லாவியாவும் வனச் செவியேற்ப தன்றிச, சத்தியமெனக் கொண்டேகல் சக்கினை முடிநீண்ட, பித்திகை யேறிச்செல்லும் பேதைமை நிகர்க்குமாதோ, (6)

பகைவர்க்குதவிசெய்தல்.

நள்ளுநர் தமக்குமென்று நன்றெமக கியற்று வோர்க்கு, முள்ளுவந தியற்றுகின்ற வுதவிதா னரிய தனது, * புள்ளுவ மிழைக்காநின்ற பொருந்தலர்க்காற்றுநன்றி, விள்ளும்விட்டின்பநதன்னை வினைக்கின்ற வித்தா நெஞ்சே, (7)

உலோபர் பொருள்,

தமதென வுலோபரீட்டிந் தனத்தினைக் கொடுங் கோன்மன்ன, ரொமதென விருப்பர்கள்வ ரொமதென்பர் கிளைஞரெல்லா, முமதெம தெனவாதிப்ப ருலகென தென்னும்பாழு, நமதென்பேரம் பாரநதாங்கி நலிவ தென் பிசினரம்மா. (8)

நற்குணச்சிறப்பு.

விலலிகற்பதுவேகற்பு கூனுடல் விருத்தைகற்ப ரிதன்றுகலையெலா, மறவுணர்நததக்கோர் நொறி¹ல நொறி+லுளுளுகொண்டவ டக்கங்கதழ்வன்று, திற வினார் பொறையே பொறைகொஞ்சமுந் திறமிலார்

* புள்ளுவம் - வஞ்சம். + அஞ்சை அறிவிலான்.

தம் பொறுமைதலையன்று, மறலுளார்கொடையேகொ
டைசீரெலாம்வாய்த்தசெல்வர் கொடைபெரிதன்றரோ

கொடுஞ்சொற்கூறுமை

உருமைமின் னினைத்தன்பாற் கொண்டுதகமன்
னுயிர்க்கு நல்குங், கருமுகி லெனக்கண்ணுலென் கா
ணினுங் கேட்பினுஞ்சூழ், பருவரலேதி லார்க்குப் பய
க்கும் வன்சொல்லீரீத்து, மருவிய நலங்கலந்த வசன
மேபகர்வர் நல்லோர் (10)

சமபமறிந்துபேசல்,

நதிமுதற் புகுவதெல்லா நன்ககட்டிடைபடக்கு
மதிர்கட லெனவுமீயா ரருத்தமஞ் சிகையேபோலும்
வதிசெவி நுழைவதெல்லா மனத்தினு ளடக்கித்தக்க
ததியறிந்துரைப்பதன்றிச்சகலர்க்குமுரையார்மிக்கோர்.

மனோரம்மியம்.

பறவையும் விலங்குத்தீனி பசித்தபின் றேடுநா
னாக், குறையெனுங் கவலையில்லை யுணவன்றி யிறந்ததி
ல்லை, வறியரெம் மிற்பலோரிவ் வையகத்துளர்தே
வீந்த, சிறிதுமேடு பரிதென்றெண்ணிச் சிந்தையே மகி
ழந்துகொள்ளே. (11)

வேதாந்தம்.

நாசனையே துதித்தலவன் றிருநாமத் தொடுகிரு
நா னினைக்கொண்டாட, னேசமாரனை தந்தைவணங்க
ல் கொலை செய்யாமை நிதமநிதமத்தை, நாசமாக்குதல்

களவுபொய்நீக்கல் பிறனில்பொ னயந்திடாமை மாசு
றுமிவ்விதி பத்தும்வேதாந்த மெனக்கடவுள் வகுத்தி
ட்டானால். (12)

முது.

முன்னவன் பொற்பத முன்ன முன்னவன்
தன்னுயி ரெனப்பல வுயிரைத் தாங்களும்
பன்னெறியாவினும் பளகிலாவரு
நன்னெறியாமென நவிலும் வேதமே. (13)

45-ம்-அதிகாரம், பன்னெறி முற்றுப்பெற்றது.

ஆக, அதிகாரம் 45-க்குத் திருவிருத்தம்.

வாழி.

ஆதிதூலென்றும் வாழ்க வறுதினந தருமம் வா
ழ்க, வேதியர்நாளும் வாழ்க மெய்யடியார்கள் வாழ்க,
தீதிலாங்கிலேய மன்னர் செங்கோலெஞ்ஞான்றும் வா
ழ்க நீதிதூல்படிப்போர் கேட்போர் நித்தமும் வாழ்க
மாதோ.

முற்றிற்று.

